

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

2 ♦ DUBEN ♦ 2023

OBEC CHUCHELNA

Žehnání ohně a rozžehnutí velikonoční svíce, paškálu, na Bílou sobotu

CHUCHELNÝ

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

uběhly důležité první tři měsíce letošního roku. Na jeho začátku jsme stáli před otázkou, koho si zvolit za svého prezidenta na období pěti let. Jak už to v našem státě bývá, společnost se nakonec rozdělila na dva tábory, i když kandidátů bylo osm. Nejde občanů strašit válkou a slibovat nesplnitelné. V dnešní době již není problém si fakta ověřovat. Prezident je osoba nás zastupující nejen u nás, ale i v zahraničí, má ale jen omezené pravomoci. Mějte vždy svůj vlastní názor, nenechte si podsouvat názory ostatních. V prezidentských volbách nakonec zvítězil generál Petr Pavel. Byla-li to dobrá volba, ukáže až čas. Horší, než špičkování okolo volby prezidenta, byly přírodní katastrofy v Turecku a Sýrii a už více než rok trvající válka na Ukrajině. Nevíme, jak se budou vyvíjet problémy týkající se zdražování elektřiny, plynu a hlavně potravin. Snad se to letos k dobrému vše posune a lidé získají opět klid a jistotu.

Dne 9. 1. 2023 se stala další důležitá obecní událost. Tímto dnem začala ve své vlastní ordinaci ordinovat praktická lékařka MUDr. Sylvie Horváthová. Během první poloviny letošního roku by zde měl nastoupit, jako druhý praktický lékař, její manžel MUDr. Ladislav Horváth. Tak by mohla Chuchelná mít zajištěné praktické lékaře pro dospělé na několik desítek let dopředu. Obec Chuchelná tímto přeje oběma lékařům jen pohodové služby a těší se na vzájemnou spolupráci.

Rada obce se poprvé sešla v novém roce dne 11. 1. 2023. A hned na svém prvním společném zasedání schvalovala veřejnoprávní smlouvy, jaké poplatky budou podnikatelé a živnostníci za svoz PDO v Chuchelné v roce 2023 platit. Dále se zabývala nejdůležitější stavební akcí letošního roku, dokončení rekonstrukce zdravotního střediska k 31. 12. 2023. Tato stavba se úplným vyklizením začátkem ledna rozjela. Odstranila se střecha, provedly se vyzdívky, dokončuje se nová sedlová střecha s fotovoltikou. Vše probíhá podle harmonogramu a snad se dočkáme dokončení ke konci letošního roku. Obsazení všech prostor by pak mělo probíhat průběžně. Potěšitelnou zprávou je, že výběrová komise řídicího orgánu operačního programu životního prostředí 2014–2020 podpořila dne 27. 2. 2023 náš projekt „Rekonstrukce ZS“ ve výši 3 845.729,25 Kč.

Aby se předešlo neustálým spekulacím, dohadům a zaručeným zprávám, chtěl bych nastínit celkové využití rekonstruované budovy. V suterénu bude zřízena nová místní knihovna. Stará knihovna v kulturním domě již nevyhovuje dnešnímu standardu, vstup do ní není bezbariérový, je nejvyšší čas s tím něco udělat. V současné době máme zpracovaný projekt s rozpočtem a požádali jsme, přes MAS Hlučínsko, o dotaci. Již nyní však už hledáme zájemce o vedení nové knihovny. Uchazeči se mohou přihlásit u starosty nebo kteréhokoliv člena obecního zastupitelstva. V přízemí bychom chtěli umístit novou obecní lékárnu a znovuotevřít dětskou ambulanci, která zde chybí cca 10 let. V I. patře počítáme s gynekologickou ambulancí a ordinací pro zubaře, kterého neustále hledáme. Ve II. patře přibude prostor pro další služby, např. masáže a kosmetiku, bude přichystán případný byt pro lékaře.

Obecní zastupitelstvo se sešlo v tomto kvartále 2krát. Plánované březnové zasedání ZO bylo posunuto již na 1. 2. 2023. Důvodem bylo neodkladné schválení koupě pozemků u nádraží od Správy železnic za již schválenou kupní cenu ve výši 839.000 Kč ze dne 1. 3. 2021!!! Bohužel nám před podpisem smlouvy Správa železnic navýšila kupní cenu o DPH, což kupní cenu navýšilo ještě o 176.190 Kč na konečnou sumu 1 015.190 Kč. I tuto navýšenou kupní cenu zastupitelé schválili, nebylo jiného řešení. Konečně budeme majiteli pozemku, na kterém by se měla v budoucnu vybudovat druhá točna autobusů s parkovištěm. Do konce roku 2023 bychom chtěli mít navrženou studii této stavby a v následujících letech začít s její realizací. Od března letošního roku

byla přejmenována autobusová zastávka „Obecní úřad“ na název „U kostela“. Tím by se mělo předejít nesrovnalostem s nastupováním. Název zastávky pod zdravotním střediskem zůstává stejný s názvem „Rehabilitační ústav“. Zde je nástupní stanoviště pro všechny autobusové linky směřující na Opavu!!! Pro lepší přehlednost jsme do zpravodaje zařadili nové autobusové řady platné od 5. 3. 2023.

I podruhé jsme museli svolat obecní zastupitelstvo urychleně, a to 8. 3. 2023. Z důvodu ukončení akce „Malá vodní nádrž v obci Chuchelná“ jsme schválili „Dodatek smlouvy o dílo č. 1“ se zhotovitelem, abychom uspíšili platbu pro vyplacení dotace. Dalším, neméně důležitým bodem bylo schválení Dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR se Státním zemědělským intervenčním fondem ve výši 400.000 Kč na nákup již zakoupených židlí a stolů do KD Chuchelná. Na tomto 2. zasedání ZO jsme také schválili hospodaření uplynulého roku a tím uzavřeli hospodářský výsledek roku 2022.

Jako každoročně, dne 22. dubna, slavíme s celým světem „Den Země“. Zkusme tento den více zapřemýšlet, jak žijeme, co pro životní prostředí děláme, jaký svět připravujeme našim dětem a budoucím generacím. Článkem o klimatických změnách bychom chtěli přimět všechny k zamyšlení nad současným světem.

I když Chuchelná je střední vesnice s cca 1300 obyvateli, ne všichni se zde známe. Pryč je doba, kdy každý znal svého souseda a vážil si druhého. V roce 2021 se do Chuchelné přistěhoval pan Jiří Gill. Nezná-li ho ještě někdo, pozná ho po přechtění našeho Zpravodaje i zásluhou jeho přátel ze Zlatých Hor.

Po třech letech se uskutečnila opět plesová sezona, která čítala čtyři plesy a vyvrcholila obecním plesem s pochováním basy za účasti našich přátel z Chuchelny pod Kozákovem. Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří všechny plesy v Chuchelné letos svou návštěvou poctili a podpořili, a věřím, že se budeme tak dobře bavit i v dalších letech.

Pokračujeme v připomenutí 100letého výročí založení TJ Spartak Chuchelná. Tentokrát se můžete dočíst o činných sportech v Chuchelné i o již zaniklých oddílech ledního hokeje a ZRTV.

Ukončujeme představování rodových sídel Lichnovských, tentokrát Krzyzanowic, které Lichnovským patřilo do roku

1930 a dnes již neexistujícího zámeckého sídla v Odrách, které bylo neuváženě odstraněno za komunistického režimu a na jeho místě vybudováno nákupní středisko.

Vážení spoluobčané, součástí tohoto zpravodaje je také dotazník spokojenosti občana s obcí, který Vám k vyplnění připravila Rada obce Chuchelná. Po jeho vyhodnocení budou vaše podněty využity pro práci obecního zastupitelstva pro následující období k dalšímu rozvoji obce.

Milí spoluobčané, snad už letošní zima řekla své poslední slovo a je nezadržitelně na ústupu. Můžeme se začít těšit nejen na příchod jara a s ním spojené teplé sluneční dny. Užijme si jarní dny s pocitem lásky v duši i v našich srdcích.

*Ing. Rudolf Sněhota – starosta obce,
starosta@chuchelna.com*

VÝSLEDKY PREZIDENTSKÝCH VOLEB 2023 V CHUCHELNÉ

	1. kolo	2. kolo
Počet osob zapsaných do seznamu voličů	1071	1042
Odevzdané obálky	739	762
Počet platných hlasů	734	760
Ing. Andrej Babiš	369	429
Ing. M. A. Petr Pavel	180	331
prof. Ing. Ph. D. Danuše Nerudová	81	X
Pavel Fischer	55	X
Jaroslav Bašta	28	X
MUDr. Bc. Marek Hilšer, Ph. D.	12	X
prof. MUDr. Tomáš Zima, DrSc.	6	X
PhDr. Karel Diviš	3	X

ZMĚNY V JÍZDNÍCH ŘÁDECH AUTOBUSOVÝCH LINEK V CHUCHELNÉ K 5. 3. 2023

[illegible][illegible]

5

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V CHUCHELNÉ 2023

V letošním roce se Tříkrálová sbírka v Chuchelné uskutečnila ve dnech 7. 1. – 8. 1. 2023. V těchto dnech procházelo Chuchelnou osm skupinek pod vedením vedoucích Renáty Kamrádové (Vojtěch Kamrád, Šimon Bernát, Filip Halfar), MUDr. Lucie Červinkové (Amálie a Sofie Červinkové, Violeta Kotrčová), Mgr. Lenky Kašné (Marie a Petra Kašné, Elena Bartošíková), Denisy Rolné (Taťána a Tadeáš Rolní, Tobiáš Molitor), Jany Jiříkové (Kryštof a Štěpán Jiříkovi, Matouš Bernát), Štefana Meinharda (Eliška Meinhardová, Ella Halfarová, Tereza Škouronová), Mgr. Elišky Suchánkové (Tomáš a Dominik Suchánkovi) a Lenky Stoškové (Adam a David Stoškovi, David Prasek). Velký dík patří hlavně koordinátorce Miladě Meinhardové, všem malým koledníkům i jejich vedoucím.

Děkujeme všem, kteří přispěli na dobrou věc.

Finanční částky vybrané v Chuchelné v letech 2010–2023

- 2010 – 41.075 Kč
- 2011 – 41.904 Kč
- 2012 – 41.978 Kč
- 2013 – 45.193 Kč
- 2014 – 49.135 Kč
- 2015 – 48.614 Kč
- 2016 – 48.819 Kč
- 2017 – 55.025 Kč
- 2018 – 53.757 Kč
- 2019 – 63.221 Kč
- 2020 – 72.726 Kč
- 2021 – 44.100 Kč
- 2022 – 83.958 Kč
- 2023 – 81.771 Kč

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

OBEC	Částka	OBEC	Částka
Antošovice	16 435,00 Kč	Kravaře, včetně Koutů a Dvořiska	346 218,00 Kč
Bělá	30 225,00 Kč	Ludgeřovice	235 612,00 Kč
Bohuslavice	163 185,00 Kč	Markvartovice	95 800,00 Kč
Bolatice Borová	237 044,00 Kč	Píšť	128 000,00 Kč
Darkovice	102 321,00 Kč	Rohov	40 253,00 Kč
Dolní Benešov Zábřeh	206 136,00 Kč	Strahovice	66 674,00 Kč
Hať	156 180,00 Kč	Sudice	44 540,00 Kč
Hlučín - Bobrovníky	66 356,00 Kč	Šilheřovice	97 694,00 Kč
Hlučín - Darkovičky	104 897,00 Kč	Štěpánkovice	193 109,00 Kč
Hlučín - město	334 301,00 Kč	Třebom	9 477,00 Kč
Chuchelná	81 771,00 Kč	Vřesina	100 026,00 Kč
Kobeřice	203 675,00 Kč	Závada	44 817,00 Kč
Kozmice	134 858,00 Kč		

Co to vlastně ta deratizace je? Je to proces likvidace krys a jiných hlodavců (potkanů, myší, křečků) různými prostředky, zejména ve skladech a prostorách obývaných, užívaných lidmi či hospodářskými zvířaty, jejich likvidace ve volné přírodě. Deratizace se podle použitých prostředků dělí na mechanickou (užívající pasti na myši a podobné technické prostředky), chemickou (užívající jedy, nazývané rodenticidy), případně deratizaci dalšími metodami (rozšíření chorob mezi populaci hlodavců, eventuálně využití jejich přirozených nepřátel, např. koček).

Tato činnost se provádí za účelem ochrany lidského zdraví a zabránění ekonomickým škodám. Pravidelné provádění slouží jako prevence v zajištění objektů proti vnikání hlodavců, znemožnění jejich zahnízdění, odstranění zdrojů potravy, a především zabránění vzniku a šíření infekčních nemocí lidí.

Obec Chuchelná od podzimu 2016 dvakrát ročně zajišťuje hubení potkanů odbornou deratizační firmou Deratizace 4D z Brna pomocí nastražených návnad. Poslední celoplošná deratizace v obci proběhla dne 8. 9. 2022. Celkem bylo deratizováno 132 šachet. Vyhodnocují se vždy sežrané návnady k celkovému počtu podaných návnad.

Podzimní deratizace vykázala zlepšení oproti jaru a potvrdila pozitivní výsledky v posledních dvou letech, co se týče podzimních období. Během deratizace tak v podzimních obdobích došlo k postupnému poklesu výskytu z cca 65 % na 40 %, což potvrzuje správný postup deratizace. Menším negativem je pouze výskyt dvou menších potkaních děr, ale v tomto případě se jednalo pouze o lokální náhody, které byly již při pokládce eliminovány. Při pohledu na mapu si lze všimnout několika větších „ložisek výskytu“ v prostoru ulic Křížkova – Komenského

(z pohledu možných rizik kombinace RÚ a bytových domů), Petra Bezruče – Komenského (kombinace RÚ a restaurace) a ul. Kopaniny. Naopak v okolí ulice Petra Bezruče (u hřbitova) byl výskyt prakticky nulový. Z důvodu udržení alespoň současného stavu a vzhledem k výsledkům je doporučeno pokračovat v pravidelné deratizaci 2krát ročně.

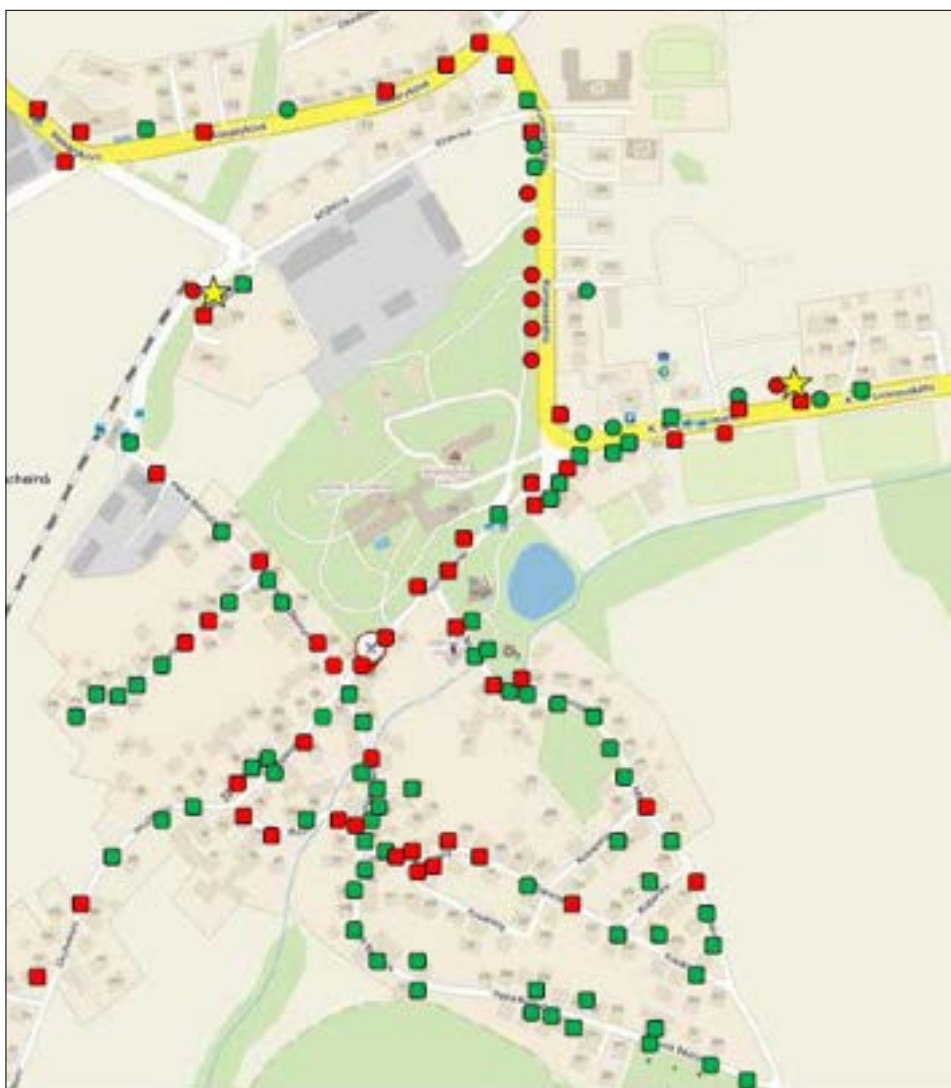
Je třeba o těchto věcech i mezi občany mluvit, nestydět se za to, že mi běhají potkani po pozemku a problém řešit. Nejčastěji se tyto hlodavci nachází v místech, kde mají dostatek potravy, hlavně u chovatelů slepic a drůbeže. Je proto nutné krmení schovávat, i když to někdy nemusí stačit. Potkani jsou schopni potravu získat i v uzavřených prostorách.

Žádáme tímto občany, aby o problému výskytu těchto hlodavců, v jakékoliv lokalitě obce, kontaktovali starostu obce, tel. 724 180 678. Návnady na hubení hlodavců jsou k dispozici zdarma u starosty nebo pracovníků obce.

Výsledky deratizace v obci Chuchelná

jaro 2017 – 45 %	podzim 2016 – 67%
jaro 2018 – 41 %	podzim 2017 – 61%
jaro 2019 – 59 % bez děr	podzim 2018 – 35%
jaro 2020 – 40 % + 1 díra	podzim 2019 – 63% + 1 díra
jaro 2021 – 68 % bez děr	podzim 2020 – 62%
jaro 2022 – 55 % + 1 díra	podzim 2021 – 31% + 1 díra
	podzim 2022 – 42% + 2 díry

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ DLE NOVÉHO ZÁKONA O ODPADECH

Dne 1. 12. 2020 byl Poslaneckou sněmovnou schválen nový zákon o odpadech č.541/2020 Sb., jehož účinnost byla stanovena od 1. 1. 2021 a který vychází z aktuální legislativy EU. Nový zákon výrazně zpřísňuje nakládání s odpady, přičemž základní myšlenkou je odpady více recyklovat nebo energeticky využívat a méně skládkovat.

TABULKA č. 1

Rok	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Množství odpadu na obyvatele v kg	180	170	160	150	140	130	120

Nový zákon o odpadech zavádí k podpoře třídění v obcích tzv. třídící slevu. Na tu dosáhnou všechny obce a bude pouze na nich, jak dlouho budou tuto slevu v daném roce čerpat. Sleva bude vztažena k množství odpadů uložených na skládky za rok a obyvatele. Množství těchto odpadů se bude sledovat v kg na obyvatele, přičemž toto množství se bude každoročně snižovat.

TABULKA č. 2

Rok	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030 a dále
Využitelné odpady v Kč/tunu	1000	1250	1500	1600	1700	1800	1850	1850
Zbytkové odpady v Kč/tunu	500	500	500	600	600	700	700	800

Pro rok 2023 se bude kalkulovat s množstvím odpadu ve výši 180 kg na obyvatele. Počet obyvatel Chuchelné byl k 1. 1. 2023 1278 obyvatel. Součin těchto čísel dává 230 tun (proti roku 2022 méně o 12 tun). Podle zákona se na toto množství bude vztahovat třídící sleva a poplatek 500,-Kč/t bude obci fakturován do výše tohoto množství. Pokud se toto množství překročí, bude už obci fakturováno 1000,-Kč/t. V loňském roce jsme za prosinec 2022 už museli platit zvýšenou sazbu! V dalších letech se

vat. V současné době se v ČR skládá polovina komunálních odpadů. Na skládku bude od 1. 1. 2030 zakázáno ukládání využitelných odpadů, které nebudou splňovat přísná kritéria stanovená zákonem. Ke splnění takového ambiciózního cíle by mělo přispět především podstatné zlepšení třídění komunálního odpadu.

Obec bude mít povinnost zajistit, aby odděleně soustředěné recyklovatelné složky komunálního odpadu tvořily v letech 2025–2029 alespoň 60 %, v letech 2030–2034 alespoň 65 % a po roce 2035 alespoň 70 % z celkového množství komunálních odpadů, kterých bude obec v daném kalendářním roce původcem. Podle dat z roku 2019 se to ČR dařilo pouze ze 41 %, takže laika je nastavena celkem vysoko. Plnění těchto cílů bude samozřejmě vyžadovat vznik nových zpracovatelských kapacit, které v tuto chvíli nejsou k dispozici. Je potřeba si také uvědomit, že recyklace nebude zadarmo, takže se můžeme připravit na postupné zdražování.

V souladu s evropskými recyklačními cíli nový zákon o odpadech zavede postupné zvyšování poplatku za ukládání využitelných a recyklovaných odpadů na skládky, a to ze současných 500 Kč za tunu až na 1850 Kč v roce 2030. Za zvyšováním poplatku stojí zase motivace pro odklonění využitelných a recyklovaných materiálů ze skládek a nastartování recyklačního průmyslu.

Pro představu uvádíme, že za rok 2022 občané Chuchelné vyprodukovali 218,09 tun směsného komunálního odpadu a 20,74 tun objemného odpadu, tedy celkem 238,83 tun. Pokud toto číslo vydělíme 1273 obyvateli obce, vyjde nám produkce 187,6 kg/osobu. Takže jsme o 17,8 kg/osobu pod limitem v tabulce v roce 2022. Kéž by byla klesající tendence i v letošním roce.

bude množství odpadu na obyvatele snižovat a poplatky za ukládání zvyšovat!

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem bude žádoucí i nadále zvyšovat úroveň třídění komunálních odpadů v naší obci. V porovnání s okolními vesnicemi na tom nejsme zrovna nejlépe. O dalších skutečnostech a novinách Vás budeme informovat i v následujících Chuchelenských zpravodajích.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ V OBCI CHUCHELNÁ

Obec Chuchelná má svůj zavedený systém odpadového hospodářství. Sběr se provádí individuálně dle jednotlivých komodit a svozového kalendáře na příslušný rok. Každý občan, po zaplacení letošního poplatku 650 Kč, má možnost zapojit se a využívat náš systém třídění.

Mění se odvoz směsného komunálního odpadu, který již neumožňuje vystavení jakéhokoliv potřebného množství popelnic bez nalepené známky na příslušný rok. Vše směřuje k budoucímu vážení popelnic. Do 30. 6. 2023 by měly být všechny popelnice označeny platnými známkami a poplatky občanů zaplacený. Jinak se může stát, že nedojde k výsypu neoznačených popelnic.

Svoz velkoobjemového odpadu je z obce odvážen 2krát do roka, v měsících duben a říjen. Za tento sběr platíme nemalé prostředky. Chceme umožnit spoluobčanům, aby se mohli v daných termínech zbavit všech nepotřebných věcí. Stále jsou do velkoobjemového objemu přiváženy plasty, kov aj. komodity, které nám zbytečně navyšují objem a předražují tento svoz.

Sběr bioodpadu musí obec zajistit celoročně. Osvědčil se nám čtrnáctidenní svoz BIO popelnic, které nám pronajala svozová firma. Bohužel nelze pronajímat více než jednu popelnici na nemovitost. Větší množství bioodpadu mohou majitelé nemovitostí odvážet 2krát týdně od konce března do konce listopadu do kontejneru v areálu bývalé skládky za náhradním hřištěm. V měsících prosinec až únor lze bioodpad odvést také na skládku do kontejneru po telefonické domluvě s pracovníky obce. Tam je možné přivést i větve stromů, kletí, tují, které se po nahlášení na Hasičský záchranný sbor odstraní pálením.

Dle zákona o odpadech má obec povinnost zajistit celoročně místa pro oddělené soustředování jedlých olejů a tuků. Důvodem je, že třídění těchto komodit, v rozporu se zákonem, končí často v kanalizaci. Kontejnery jsou umístěny na bývalé skládce, zaměstnanec obce ve stanovených termínech přebírá tuto komoditu v uzavřených obalech (PET lahvích, kanystrech, apod). Takto posbírané množství se předává svozové firmě 2krát ročně k likvidaci.

U komodity plastů zajišťujeme měsíční sběr do žlutých pytlů svozovou firmou u jednotlivých nemovitostí. Do žlutých pytlů můžete dávat: PET láhve, folie (čiré, barevné), mikrotenové sáčky, sáčky od bonbónů, oplatky a cukrovinek, obaly od chipsů, kávy, igelitové tašky, plastové obaly neznečištěné potravinami (kelímky od jogurtů, másla, sýrů, masa), vypláchnuté HDPE plasty (obaly od kečupů, hořčice, šamponů, pěny do koupele, kosmetiky, sava, domestosu, prostředků na mytí nádobí, čisticích prostředků), obalový polystyren, plastové hračky atd. Jelikož má svozová firma svou třídící linku, lze do žlutých pytlů společně s plasty dávat také tzv. tetrapacky, nápojové kartony od mléka, džusů, vína i kovové obaly neznečištěné potravinami (vypláchnuté konzervy), plechovky od piva a jiných nápojů, drobné kovové předměty z domácnos-

ti, sprejové nádoby, kovová víčka, prázdné obaly čajových svíček atd. Papír se svází 1krát měsíčně obecními zaměstnanci. Po nashromáždění určitého množství odveze svozová firma papír z obecního sběrného místa. Na papír občané dostávají modré pytle.

Víme však, že toto množství modrých a žlutých pytlů je pro počtivě třídící spoluobčany nedostačující. Není problém si obojí odpadové pytle opatřit přes starostu, místostarostu či zaměstnance obce, kteří však zkontrolují jejich následné využití. Nebudeme si nalhávat, že způsob využití těchto pytlů je i jiný. Občané, kteří nechtějí čekat na svozový den, mohou žluté pytle s plasty přivést a odložit ke staré garáži bývalého obecního úřadu, dnešního muzea, i mimo svozový den, papír lze odložit u staré stodoly u hasičské zbrojnice. Zaměstnanci obce zajistí jejich odklizení na sběrné místo.

Sběrná místa má obec Chuchelná na sklo a oděvy, což je v současné době dostačující. Po jejich naplnění jsou nádoby vysypávány a sběr odvážen k likvidaci.

Ve vestibulu nového obecního úřadu máme umístěnou sběrnou nádobu na sběr drobného elektrozařízení a baterií.

Bohužel stavební suť se v obci neodebírá. Jedinou a nejschůdnější možností je její odvoz, za úplatu, např. do Gipstrendu Koberice. I tak je známo, že stavební suť končí v popelnicích a tímto se zvyšuje množství směsného odpadu.

Co občanům v Chuchelné v odpadovém hospodářství chybí? Asi jen to, aby nemysleli jen na sebe, svoji pohodlnost a prospěch a udělali něco pro životní prostředí a budoucnost svých dětí.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

Příjmy a výdaje v odpadovém hospodářství obce Chuchelná 2017–2022

Příjmy	2017		2018		2019		2020		2021		2022	
		Příjmy		Příjmy		Příjmy		Příjmy		Příjmy		Příjmy
Občané		618 771 Kč		619 062 Kč		641 388 Kč		631 322 Kč		671 161 Kč		736 774 Kč
Podnikatelé		97 721 Kč		99 066 Kč		97 783 Kč		92 968 Kč		92 189 Kč		111 575 Kč
EKOCOM		184 395 Kč		193 123 Kč		211 537 Kč		221 192 Kč		226 921 Kč		219 334 Kč
Celkem		900 887 Kč		911 251 Kč		950 708 Kč		945 482 Kč		990 271 Kč		1 067 683 Kč
Výdaje	2017		2018		2019		2020		2021		2022	
Komodita	tuny	Náklady	tuny	Náklady	tuny	Náklady	tuny	Náklady	tuny	Náklady	tuny	Náklady
1 SKO	270,62	554 502 Kč	268,1	563 434 Kč	239,24	534 727 Kč	237,24	538 552 Kč	237,08	554 980 Kč	218,09	553 847 Kč
2 VOO	21,78	68 285 Kč	34,32	92 872 Kč	29,96	97 475 Kč	27,12	103 152 Kč	24,24	102 832 Kč	20,74	100 134 Kč
3 Plasty	25,68		27,18		28,21		28,84		27,36		25,8	
4 Kompozit.ob.	0,76	100 572 Kč	0,81	106 987 Kč	0,83	117 022 Kč	0,88	123 175 Kč	0,85	129 131 Kč	0,715	139 128 Kč
5 Kovы	0,33		0,4		0,42		0,46		4,59		0,285	
5 Sklo	24,2	40 048 Kč	22,23	21 305 Kč	28,11	47 224 Kč	25,91	25 185 Kč	23,56	54 388 Kč	24,55	25 613 Kč
6 Bioodpad	173	294 067 Kč	181,88	284 406 Kč	169,37	290 763 Kč	196,72	319 272 Kč	182,8	307 071 Kč	188,9	324 041 Kč
7 Papír	15,53	8 390 Kč	21,99	13 233 Kč	19,48	16 191 Kč	17,86	27 795 Kč	20,48	25 731 Kč	19,72	23 199 Kč
8 Oděvy	5,66	xxx	5,76	xxx	6,5	xxx	5,1	xxx	5,1	xxx	5,3	xxx
Celkem		1 065 864 Kč		1 082 237 Kč		1 103 402 Kč		1 137 131 Kč		1 174 133 Kč		1 165 962 Kč
SKO - Směsný komunální odpad												
		ztráta		ztráta		ztráta		ztráta		ztráta		ztráta
		164 977 Kč		170 986 Kč		152 694 Kč		191 649 Kč		183 862 Kč		98 279 Kč

Od 9. 1. 2023 je ordinace praktické lékařky MUDr. Silvie Horváthové již v prostorách nové ambulance na adrese: K. M. Lichnovského 348, Chuchelná – 100 m od zdravotního střediska směrem na Bělou. V průběhu května bude činnost ordinace rozšířena o dalšího praktického lékaře. Již nyní je možnost požádat si o předregistraci e-mailem: sestra@mudrhorvathova.cz. Věříme, že pacienti ocení především bezbariérový přístup, nové a moderní vybavení ordinace.

MUDr. Silvie Horváthová

ORDINAČNÍ DOBA PRAKTICKÉ LÉKAŘKY

Stále platí nutnost se před vyšetřením objednat telefonicky nebo e-mailem sestra@mudrhorvathova.cz.

Bez objednání ošetříme POUZE AKUTNÍ STAVY

**– nachlazení, bolesti břicha, bolesti zad, bolesti na hrudi, potíže s močením
– denně v čase 8:00–8:30, ve středy 10:00–10:30.**

PONDĚLÍ	7:30–8:30 odběry, ordinace lékařky 8:00–8:30 akutní stavy, 8:30–13:30 objednání pacienti
ÚTERÝ	7:30–8:30 odběry, ordinace lékařky 8:00–8:30 akutní stavy, 8:30–13:30 objednání pacienti
STŘEDA	10:00–10:30 akutní stavy, 10:30–15:00 objednání pacienti
ČTVRTEK	7:30–8:30 odběry, ordinace lékařky 8:00–8:30 akutní stavy, 8:30–13:30 objednání pacienti
PÁTEK	7:30–8:30 odběry, ordinace lékařky 8:00–8:30 akutní stavy, 8:30–13:30 objednání pacienti
Telefonní číslo +420 605 259 364	

KULTURA A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT

KULTURNÍ ŽIVOT PO NOVÉM ROCE

Ples seniorů

Kulturní akce v novém roce jsme chtěli začít tradičním Novoročním koncertem první neděli v roce 2023. Bohužel se domluvené smyčcové kvarteto ze zdravotních důvodů nedostavilo. Omluvu zaslali v pozdních večerních hodinách v sobotu před koncertem na služební email, takže jsem jej v neděli neměla možnost přečíst, a tak se kultury chytiví návštěvníci, kteří do kostela přišli, zklamání ze zrušení vystoupení, alespoň obcerstvi připraveným punčem, který jsme měli nachystaný ve společenské místnosti pod kostelem. Nakonec se všichni pěkně pobavili a my jsme alespoň částečně nahradili plánovaný koncert společenským setkáním občanů. Druhou plánovanou akcí byl tradiční Společenský ples, který jsme letos uspořádali v pátek 3. 2. v sále Kulturního domu. Již v předprodeji jsme měli téměř vyprodáno, a protože přijeli i naši přátelé z družební obce Chuchelna pod Kozákovem v hojném počtu 16 zástupců, tak jsme měli obsazeny všechny sto-

ly včetně balkónu. K tanci a poslechu nám hrála tradiční a oblíbená kapela Unico, velmi bohatou tombolou, kterou nám z velké části pomohli zafinancovat naši sponzoři z řad zastupitelů a podnikatelů v obci, jsme potěšili spoustu výherců, četné ceny vyhráli i naši přátelé z Chuchelny. Protože náš ples byl posledním v této plesové sezoně, obohatili jsme jej nejen předtančením tanečníků taneční školy z Hlučína, ale i tradičním Pochováním basy. Hlavním celebrantem byl pan Jáchym Meinhard, přizvu-

Obecní ples s pochováním basy

kujícím pan Jan Meisel, oba zvučnými hlasy vtipně glosovali nápěvy s aktuálními texty k dění v obci. Výběrčí se také činil a průvod „plaček“ ve smutečném i v tradičním kroji vtipně doplňoval celé představení. Myslím, že se program vydařil, stejně jako celý ples.

Druhý den jsme se na obecním úřadě rozloučili s našimi přáteli z Chuchelny a jako zástupci obce jsme se pak večer

Ples Spolku rodičů

zúčastnili i tradičního plesu Hlučínska, tentokrát v novém obecním domě v Ko-beřicích.

*Za kulturní komisi
MUDr. Ilona Nedvěďová*

Dětský maskární ples

VÍTÁNÍ JARA S JOSEFEM 2023

V pátek 17. 3. 2023 obnovili Josefové z Chuchelné „Vítání jara s Josefem“ z let 2016, 2017, 2019 a 2022. Josefovi každým rokem ubývá, v letošním roce má obec Chuchelná

v evidenci obyvatel dvacet devět mužů a jednu ženu s tímto krásným jménem s věkovým průměrem 66 let. Nejstaršímu Josefovi je 82 let, nejmladšímu 19 roků. Z celkového počtu je již 23 důchodového věku. V roce 2022 přišlo oslavit tento svátek 10 Josefovi a jedna Josefinka, v letošním roce se zvýšil počet oslavenců na čtrnáct. Všichni byli i letos pozváni do restaurace „U Nevřelů“, kde mohli společně oslavit svůj svátek a zavzpomínat na lepší časy. K poslechu a tanci

hrál na harmoniku Josef Česka, na ozembouch Herbert Náhlík a Josef Kamrád. Akce se zúčastnil i starosta obce, popřál všem Josefovi k svátku, poděkoval za činnost v obci a popřál všem pevné zdraví. Organizátoři povedené akce děkují Renému Gregořicovi a Ing. Marcelle Mráčkové za přípravu pohoštění a všem ostatním za účast a veselou společnost. Věříme, že se tradice bude pokračovat i v dalších letech a již nyní se těší všichni Josefovi a Josefa na příští rok.

Josef Oleják, Josef Česka

TURNAJ V MARIÁŠI

V sobotu 25. 2. 2023 se v hostinci U Nevřelů uskutečnil již jedenáctý turnaj v mariáši. Turnaje se zúčastnilo 27 hráčů z různých míst Moravskoslezského kraje. Chuchelnou reprezentovali čtyři hráči, pořadatel Milan Czernek, bratři Valter a Petr Rolní a Marcel Budzel. Vítězem se stal František Štěpán z Vřesiny, na druhém místě se umístil Válek Josef z Valašské Bystřice a třetí skončil Petr Stromský z Opavy.

Milan Czernek – ředitel turnaje

ČTVRTSTOLETÍ S CHRÁMOVÝM SBOREM CHUCHELNÁ

Chrámový sbor při kostele Povýšení svatého Kříže v Chuchelné byl založen 19. 2. 1998 a letos jsme si v tento den připomněli 25. výročí od jeho založení slavnostní mší v našem chrámě.

Na tomto místě se sluší poděkovat všem jeho bývalým i současným členům za ochotu věnovat svůj čas přípravě a samotnému hudebnímu vystoupení jak na kůru našeho kostela, tak i v okolních obcích. V mém zápisníku je u tohoto veřejného vystoupení 19. 2. 2023 již číslo 691, je v něm zahrnuto nejen zpívání na mších v našem chrámu (asi 550x), ale také v okolních obcích (cca 80x), na 30 koncertech, pořá-

daných v Chuchelné, a také na sborových festivalech, především Setkání chrámových sborů, cca 30x. Toto vše jsme museli nazkoušet, takže počet zkoušek za čtvrtstoletí již přesáhl 1000. Za dobu existence sboru se v něm vystřídal 68 zpěváků, v současnosti máme 25 aktivních členů.

S úsměvem vzpomínám, na jak zajímavých a kuriozních místech jsme zpívali: u pramene Zbojničky, u kapličky sv. Anny, pod střechou spojovací chodby v RÚ, na schodech před kostelem, u vojenského muzea v Chuchelné, na náměstí v Krzanovicích, ve stanu v Borutíně, na Uhlířském vrchu u Bruntálu, u Panny Marie ve Skále u Spálova atd. Vzpomínek je mnoho, po celou dobu je zachycuje do naší sborové kroniky p. Jáchym Meinhard, finance s nekompromisní přesností vede p. Anička Meinhardová, docházku bedlivě zapisovala p. Ida Jakšová, dokud ji úraz neomezil v pohybu.

Ano, poslední 3 roky coronavirového období nás značně oslabily, vzaly nám dva členy, a to Šárku Kasparovou a Josefa Neuvalda) a někteří starší členové již bohužel nedokážou rychle vyběhnout schody ze suterénu zkušebny přes dvě poschodí na kůr. Ale zato jsme se více semkli, přijali několik mladších členů, změnili skladby a při spojení se stávající scholou máme radost z modernějšího repertoáru my i naši posluchači. Ještě mi v uších zní písně ze zmiňované slavnostní mše, kde se nás spolu se scholou sešlo 35 zpěváků, až nám byly skoro těsné sborové stupínky, vyrobené kdysi našimi členy p. Alfredem Škobránkem a p. Arnoldem Vitáskem.

Chci také poděkovat obecnímu úřadu v Chuchelné za stálou přízeň a pomoc při nákupu hudebních nástrojů a sborového oblečení. Zažili jsme všechny tři „polistopadové“ starosty, jak p. Rolanda Sturma, tak Ing. Josefa Kubného i Ing. Rudolfa Sněhotu. Cítili jsme a cítíme z jejich strany i ze strany zastupitelů obce velkou podporu.

Obrovské díky patří také všem duchovním správcům, kterých se po tu dobu v naší farnosti vystřídal osm, především vzpomenu na p. Antonína Kocurka, který stál u zrodu chrámového sboru v Chuchelné a nyní působí v New Yorku, a hlavně děkujeme našemu současnému milému otci p. Vlastimilu Krajčovičovi, který nás duchovně povznáší již od roku 2016. A samozřejmě, co by byl sbor bez hudebního doprovodu, i když vícehlasé zpívání „a capella“, tj. bez doprovodu, má také své kouzlo. Sbor spolupracoval s mnoha varhaníky, například s p. Tomášem Dombkem z Bělé, s p. Martinem Lampou z Bohuslavic či s p. Janem Stuchlíkem z Kobeřic (při smutečních mších) a také s p. Jaroslavem Kroutilem z Chuchelné, který momentálně studuje v Praze. Ale hlavně nás po celou dobu trvání sboru kultivuje a motivuje varhaník MUDr. Jan Hradil, který obzvláště na elektronických varhánkách dovede vyloudit zvuky neslýchané, takže výsledný efekt již připomíná solidní křesťanskou kapelu, zvláště ve spojení s kytarami Mgr. Helenky Musilové a Ing. Josefa Kamráda, jakož i se sametovou basou Mgr. Jaromíra Musily. Ještě nějaké cinglárky či bubínky, ovládané členkami scholy, a výsledek je ohromující. Již nám také dorůstá další generace kytaristek v podobě Esterky Kamrádové a Dominičky Musilové, tak myslím, že schola ani sbor nemusí mít strach o svou budoucnost.

Milí přátelé a příznivci hudby a zpěvu, přeji nám všem mnoho radosti a Božího požehnání do dalších let a také mnoho nadšených pokračovatelů sborového zpěvu.

Vaše věrná dirigentka Ing. Liána Vinklárková

NÁVŠTĚVA CHUCHELNY POD KOZÁKOVEM V CHUCHELNÉ NA HLUČÍNSKU 3. 2. 2023

Zástupci naší obce obdrželi opět pozvání na Obecní ples v Chuchelné na Hlučínsku, a stejně jako v roce 2020, je nadšeně přijali. Výprava, která se vydala na cestu, čítala 16 lidí, členové vedení obce a ti, kteří se přihlásili na zveřejněnou výzvu. Jeli jsme opět třemi vozidly, a zde považuji za vhodné uvést, že náklady na cestu

si účastníci hradili ze svého. Vyrazili jsme v pátek v dopoledních hodinách a do Chuchelné na Obecní úřad jsme dorazili okolo 17. hodiny. Přivítal nás pan starosta Ing. Rudolf Sněhota, který nás uvedl do zasedací místnosti. Po krátkém rozhovoru při kávě a sklenice na přivítanou jsme se odebrali ubytovat se a připravit se na večer. Většina výpravy byla stejně jako posledně ubytována za státní hranicí v penzionu polských Krzanowicích. Já jsem byla pozvána na nocleh ke své kamarádce paní Martině Michalíkové. Sraz jsme měli v Kulturním domě v Chuchelné krátce po 19. hodině, abychom se mohli v klidu najíst, než se začnou scházet plesoví hosté. Večeře byla vydatná a výborná, po ní

jsem se přesunuli do hlavního sálu a zaujali místa u vyhrazených stolů. Zábava se velice brzy rozproudila, jak se na správný ples sluší a patří. Po oficiálním zahájení plesu jsme měli možnost sledovat zdařilé vystoupení mladého tanečního páru v sérii standardních tanců. V rámci plesového programu stejní tanečníci vystoupili později ještě s kompletní sestavou tanců latinsko-amerických. Obě vystoupení sklidila nadšený potlesk. Před půlnocí jsme byli svědky pochování basy. Jedná se o starý zvyk, kterým se zakončuje masopust, a na Obecním plese v Chuchelné symbolicky ukončil tamní plesovou sezónu. Do sálu vešel pohřební průvod s „farářem“ v čele, na márách byla nesena basa a za ní průvod plaček pěl pohřební písně. Po pohřebním proslovu farář přednášel krátké modlitby, na které publikum sborem odpovídalo: „Vyslyš nás, baso.“ Nevím, jak basa naložila s ostatními přáními, ale to, které znělo, „aby ti z Chuchelny pod Kozákovem zase neodvezli většinu

cen z tomboly“ splnila jen částečně. Neboť při půlnoční tombole si mnozí členové naší výpravy běželi vyzvednout pěkné ceny, někteří opakovaně. No, úplně všichni ne Po tombole se opět rozvířil taneční rej, který trval do pozdních nočních, možná lépe říci do brzkých ranních hodin. Na závěr hostitelé zazpívali Chuchelenskou hymnu, a pak už jsme se odebrali do místa noclehu. Noc byla bouřlivá, neboť na Hlučínsko přišla silná vichřice, která lámala stromy, silně hučela a tloukla vším, co nebylo připevněno.

I proto většinou jsme toho moc nenaspali. Dopoledne jsme měli sraz opět na Obecním úřadu, kde jsme si při šálku výborné kávy sdělovali své dojmy ze včerejšího večera, a vedení obou obcí se již zamýšlelo nad dalšími budoucími návštěvami. Starosta Chuchelné Ing. Rudolf Sněhota opakovaně vyjádřil lítost nad tím, že naše návštěva byla tentokrát velmi krátká, ale po pravdě řečeno, počasí nějakým výletům vůbec nepřálo. Zatím alespoň naznačil, kam by se dalo vyjet na jaře či v létě. Před polednem jsme se vydali na cestu domů, opět vybaveni vydatnou svačinou.

Milí přátelé, moc a moc vám děkujeme za milé přijetí a vlídnou pohostinnost, které se nám dostávalo na každém kroku. A brzy na shledanou!

*Ivana Heřmanová – kronikářka
Chuchelny pod Kozákovem*

Blahopřání

Jubilanti obce Chuchelná, kteří oslavili svá životní jubilea

LEDEN

Jan Josefus	75 let
Jaroslav Šustr	75 let
Jindřich Janík	82 let
Hubert Návrat	84 let
Ida Jakšová	84 let

ÚNOR

Rudolf Herudek	70 let
Alžběta Meinhardová	75 let
Josef Kozubík	80 let
Hildegarda Kostřebová	83 let
Arnold Vitásek	87 let
Jiří Gill	87 let
Manfréd Nevřela	88 let
Emilia Komárková	92 let

BŘEZEN

Zdislava Mouková	75 let
Helga Skibová	81 let
Miloslav Nepil	81 let
Leopold Šimek	82 let
Josef Drastík	82 let
Krista Krakovková	84 let
Kristina Ricková	85 let
Jindřich Jarkuliš	88 let

Jak jsem potkal žijícího ducha

Na Jesenicku je známá prastará pověst o rejvízském jezerním duchovi. Nejznámějším příznakem Jeseníků je sice Praděd, ale typickým duchem nejvyšších slezských hor je strážce močálů a mechových jezírek – pastýř Gill. Tento duch prý byl původně pastýřem, který vyháňel na pastvu ovce a kozy místních lidí a jako odměnu za to dostával chleby se sádlem. Když jednou dostal od chudého chalupníka jen suchý krajíc, ve zlosti tento boží dar rozdupal. Tím strašně rozhněval vládce hor Praděda, který jej kvůli tomu proklel do rašelinišť. Vinou této kletby byl odsouzen k věčnému bloudění po světě lidí a k ochraně jesenické krajiny i poctivých horalů. Vždy dává průchod právu a trestá zpučnost a bezpráví. Tolik ve stručnosti pověst.

Já jsem kdysi budoval pod Rejvízem v Údolí ztracených štol naučnou stezku. Tehdy bylo ještě údolí divoké a nevedla tamtudy žádná turistická trasa. Provázel jsem skupinu lidí, ukazoval první postavené naučné tabule a vyprávěl o zajímavostech spjatých s historií těžby zlata na Zlatohorsku. Ve chvíli, kdy jsem si posteskl, že bych potřeboval někoho, kdo by dokázal zajímavě vyprávět o rostlinách, abych mohl doplnit tabule o tamní flóru,

Přání jubilantovi

kde se vzal, tu se vzal, k naší skupině se připojil bělovousý stařec s křivou vyřežávanou holí a po mém postesknutí se jal barvitě vyprávět o bylinách. „Chcete získat červenou barvu? Tak rozmačkejte tady tu žlutou třezalku! Máte chuť na ředkvičku? Tak si natrhejte tady v potoce řeřišnici. Chcete napálit kamaráda?“ (a to už vám neprozradím :). Nejenže znal kdejaké býlí latinsky, ale jeho vyprávění bylo opravdu poutavé, takže by dokázalo zaujmout i rodiče s dětmi. A to je účel naučných tabulí. Vyprávět poutavě. Během jeho přednášky jsem jej pozoroval a zdál se mi být povědomý, jak už to u mnoha vousáčů bývá. Náhle se mi vybavila rejvízská soška ducha Gilla, kterou vyhotovil zdejší sochař Bernard Kutzer (1794–1864). A tak jsem vykřikl: „Já už vím, kdo jste! Vy jste duch Gill!“ A dotýkný vykulil oči a nechal si povyprávět onu pověst. Pak vytáhl občanku a mlčky mi ji podal. A tam stálo: Jiří Gill. Potvrdil, že už při prvním nádechu se mu zdálo, jako by se tam narodil. A od té doby se na Jesenicku opět často vyskytuje opravdový, státem certifikovaný duch. Jurášku, díky za zachování tradice.

Jirka Gill, starý šedý vlk, oslavil letos fantastické 87. narozeniny. To je pro ducha mládí! Přesto za tu duchovně krátkou dobu vychoval spoustu mládeže a vštěpil jí lásku k přírodě spolu s lesní moudrostí. Je členem mnoha spolků, včetně našeho Klubu přátel Zlatých Hor. Tento cestovatel a velký turista je aktivním malířem, aktivní člen Ponny Expressu, sběratel minerálů, znalec historie, bubeník Kahancových tanců – zkrátka činorodý muž, jenž nezná slovo nuda.

Věřím, že obyvatelé Chuchelné jsou právem pyšní na to, že slavný rejvízský duch se stal jejich sousedem. Proto se teď Chuchelná může chlubit nejen třeba knížaty Lichnovskými, spjatými se světovou Beethovenovou hudbou, ale i živoucím duchem Gillem. Přejeme proto Jurášovi od srdce štěstí a zdraví do dalších let! Ať se v Chuchelné cítí jako na mechových polštářích! (www.kpzh.cz)

Za Klub přátel Zlatých Hor Ing. Roman Pavlík
(foto © Ivan Fila)

Jiří Gill se narodil 24. února 1936 v Českém Těšíně. Vystudoval Pedagogickou fakultu v Ostravě a Přírodovědnou fakultu univerzity Palackého v Olomouci. Po ukončení vojenské základní služby působil jako učitel ve Velkých Hořticích a Vítkově. Pak pracoval v Bruntálském muzeu a ve stanici mladých přírodovědců v Opavě. Celoživotní zájmy o přírodu, cestování a výtvarné práce i radost ze života ho naplňují optimismem při jeho současném věku. Dlouhá léta žil v Opavě, okolí Chuchelné si oblíbil při návštěvách své dcery, a proto se zde přistěhoval v roce 2021.

Vzpomínka na velikonoční a povelikonoční zvyky

Konec masopustu, to je konec zábavám, plesům a ostatním radovánkám. Ještě v úterý se slavily „ostatky“. To v každé domácnosti připravili dobré jídlo, pití a smažili se „kreple“ (koblížky). Následující den je „**popeleční středa**“ a začíná čtyřicetidenní půst. V tento den je přísný zákaz jíst maso, ale nejen to, po celý den by měl zdravý člověk dodržovat újmu také od ostatních jídel. Nemocní, staří, těžce pracující a malé děti mají

tzv. dispens – omluvu. Ale myslím, že právě ti staří půst nejvíce dodržují. V tento den, při slavení mše svaté, označuje kněz popelem věřící křížem na čelo, se slovy: „*Prach jsi a v prach se obrátíš*“ nebo „*Čiňte pokání a věřte evangeliu*“. Po celou postní dobu se v pátek a v neděli přede mší svatou nemodlí růženec, ale je pobožnost Křížové cesty. Kněz obléká ornát v barvě fialové, s výjimkou čtvrté neděle, která se nazývá „**radostná**“. To oblékne štolu nebo ornát růžový. Na znamení toho, že se již přibližujeme k Velikonocům. Páté postní neděle se říká „**smrtná**“. Je to více podle

P. Josef Koneczny s dlouholetým kostelníkem Josefem Sněhotou

pohanského zvyku, kdy se strojily tzv. smrtky a házely se do potoka nebo řeky. U nás rodiče nazdobili holčičkám „**majíček**“ (větvičku) krepovými květinami a stužkami, a ty pak obcházely rodinu a známe s koledou – s „**Mařenum**“. Zazpívaly: *O Mařeno krásná, kaj si huši pásla, na zelené luce, ztratila papuče. Přišla dodom s pláčem dostala karbáčem, od maminky prutem, od tatínka butem.*

Po zazpívání dostaly balíček s dobrotami, poděkovaly, šly dál. Bylo to vlastně takové vyrovnání za to, že kluci mají šmirgus. Šestá neděle postní je nazvaná **neděle Květnou**. Je to vzpomínka na vjezd Ježíše Krista do Jeruzaléma. Lidé mávali palmovými ratolestmi a volali „*Hosana!*“, aby jej za pár dní vydali velekněžím k odsouzení a volali „*Ukřižuj!*“ Protože u nás palmy nemáme, nahrazují se větvičkami kočíček (jívky), které si lidé do kostela donesou. Pak už se vše připravuje na svatý týden. V každé domácnosti se všechno čistilo, umývalo, zdobilo, aby všichni největší křesťanské svátky prožili co nejlépe. Od čtvrtku, kterému se říká „**zelený**“ začíná **velikonoční triduum** tj. **třídenní**. Při slavení mše svaté připomíná kněz ustanovení památky Večeře Páně. Naposled zazní Sláva na výsostech Bohu, utichnou zvony, zvonky i varhany. Říká se, že **zvony odletěly do Říma** a místo zvonků se používají **klekotky (řehtačky)**. Večer se chlapci školou povinní sejdou, aby místo zvonění klekání, ohlašovaly tento čas klekotáním. To zůstává jejich úkolem

i po celý pátek až do sobotního odpoledne, kdy pak obcházejí všechny domy v obci a zpívají „*Tetičko, tetičko, dejte nám vajíčko, strýčku, strýčku po koruně.*“

Je to vlastně odměna, za to, že po tři dny musí vyjít za každého počasí. I když

dnešní děti už to tak vážně neberou. Chlapce vedou nejstarší kluci, **hauptmani**, kteří udávají takt, aby si každý neklekotal jak by se mu líbilo. Zapisují docházku, podle toho rozdělují odměnu. Dřív kluci společně spávali v některé rodině, povětšinou ve stodole. A nebyla to výjimka, že je tam navštívil i pan farář P. Josef Koneczny. Naše vesnice je rozdělena na „vrch“ a „spodek“, a to bývalo důvodem k různým bitvám, aby hájili své teritorium. Mnohdy přišly na řadu shnilé brambory a zkažená vajíčka. Každé klekotání, ale nezačalo dřív, dokud se chlapci nepomodlili, modlitbu Otčenáš. Na vrchu to bylo u kapličky sv. Anny, v dědině u Kříže za Otlíkem na ul. Družstevní.

Na **Velký pátek** je opět **přísný půst** od masitých pokrmů jako o popeleční středě. Na celém světě křesťané neslaví mši svatou, ale jsou jen velkopáteční obřady. Pobožnost Křížové cesty, jejíž čtrnáct zastavení nám připomínají posledních 24 hodin života Pana Ježíše před ukřižováním a smrtí. **Uctívá se kříž** buď úklonou, pokleknutím nebo políbením. Připraví se oltář a po proměňování přistupují věřící ke svatému přijímání. Pak se v tichosti rozcházejí do svých domovů. Dalším dnem tridua je **Bílá sobota**. To býval v domácnostech největší shon. Dříve byla v každém domku nějaká hospodárka. Podlaha byla z dřevěných prken, koberce na ní nebyly. Nikdo se nepřezouval, chodilo se v botách. Proto se musela podlaha na neděli a svátky vždy pořádně vydrhnout. Pěkně kýbl s horkou vodou, kartáč, mýdlo, zakleknout a drhnout. Vše se muselo stihnout do odpoledne, protože pak se šlo s dětmi do kostela k Božímu hrobu. Na zemi byl připravený kříž, u kterého jsme jako děti poklekli a políbili Ježíšovy

Marie Majárková (těťka Mika) – dlouhole-
tá kostelnice v kapli sv. Kříže

rány. V kapli, která nám sloužila jako kostel, to bylo pro nás děti tajemné. Po políbení se u kříže objevil balíček se sladkostmi. To díky tětce Mice, Marii Majarkové, která dělala dlouhá léta kostelnici. Maminky jí balíček vždy nějak podstrčily a ostatní už bylo na ní. Sobotní večer byl a pro nás věřící stále je, ten neslavnější. Před kostelem se **zapálí oheň**, od něj velikonoční svíce, **paškál** a vstoupí se do kostela. Na začátku mše se opět rozezní zvony a zvonky a za zvuku varhan zazpívá „**Sláva na výsostech Bohu**“. Slavná mše se opět opakuje při nedělní bohoslužbě Vzkříšení. Po návratu z kostela chodily děti do zahrady **hledat hnízdečka**, říkalo se „**hledat zajíčka**“. Rodiče připravili pod stromy a keře hnízda ze slámy nebo sena, a naplnili je dobrotami. To bylo jásoť, když někdo hnízdo našel. A **Pondělí velikonoční**, to už byl bláznivec hned od rána. To si i líní chlupci dovedli přivstat, aby stihli obejít všechna děvčata, sestřenice i tety. Karabáče se dřív nepoužívaly, za to kbelíky plné studené vody nosili s sebou. Tam, kde měli ještě studnu, strčili děvuchu pod ní. Když byly svátky později a bylo teplo, tak to ještě šlo. Horší to bylo, když byla zima a nevlídno. To bylo kruté. Proto se ze všech stran vesnice rozléhal pískot a smích. Pro děvčata to nebyl zvlášť příjemný zvyk, ale patřil k vesnickým tradicím. Stejně každá čekala, kdo za ní přijde, a jestli při-

jde i ten, na kterého si tajně myslela. Velikonoční doba nekončí pro křesťany vzkříšením, ale následuje velikonoční oktáv a pokračuje ještě sedm týdnů. Po čtyřiceti dnech od vzkříšení slavíme **Nanebevstoupení Páně**. Celá velikonoční doba končí na slavnost **Seslání Ducha svatého**. Za sedm dní je svátek **Nejsvětější Trojice**. Čtvrtý den od tohoto svátku se slaví svátek **Těla a Krve Páně – Boží Tělo**. Všechny tyto svátky naši předkové světili. Oslava Božího těla byla vždy velkou událostí pro celou vesnici. Už den předem, nebo brzy ráno maminky spěchaly do zahrady i na louku, aby nasbíraly a natrhaly okvětní lístky pro své dcerky. Ty pečlivě vložily do papírových, nebo plátěných sáčků nebo tašek. Děvčata oblékla pěkné, nejlépe bílé šatičky, na hlavu jim maminky upevnily myrtový, nebo grušpanový věneček, do ruky dostaly proutěný košíček, a šlo se do kostela. Po mši svaté se všichni seřadili a v průvodu vyšli do ulic obce. První šla děvčata a sypala na cestu květiny, za nimi šli ministranti, pak pan farář s monstrancí, ve které je uložena Nejsvětější svátost. Čtyři muži v bílých rukavičkách nesli nad knězem **baldachýn**. V padesátých letech minulého století, byl vládou komunistů vydán zákaz průvod Božího Těla připravovat. Museli jsme se spokojit s tím, že se celá slavnost

uskutečnila jen v kostele. Aspoň zelené břízky v presbytáři nám ji připomínaly. Dnes můžeme svou víru svobodně veřejně vyznat, ale bohužel, děvčátek s květinami je málo, a věřících v průvodu také ubývá. Trasa průvodu se od těch dob nezměnila, jen se vyměnili ti, kteří oltář připravují, nebo se změnil pořadí zastavení u oltářů. První oltář je u kapličky Panny Marie pomocnice chudých u kostela. Ta tady dřív nebyla, byla postavena donátorem panem Eduardem Skabou v roce 2019. Druhý je u Kamrádových, třetí u Ficnerových, kteří se starají o kapličku sv. Josefa

na ul. Družstevní, čtvrtý u Židkových na ulici P. Bezruč. U každého oltáře je čteno Evangelium, pomodlí se modlitba Otče náš, kněz pak všem požehná Nejsvětější svátostí uloženou v monstranci. Za zpěvu sboru a ostatních věřících se přejde k dalšímu oltáři. Věřící se opět vrátí do kostela, kde kněz přítomným požehná, a celá slavnost se zakončí **Tedeem – Bože chválíme Tebe**.

Z knihy Vzpomínky na Chuchelnou, 2005 – Regina Olejáková

Den Země je každoroční celosvětová událost organizovaná 22. dubna a zaměřena na propagaci a podporu ochrany životního prostředí. Jeho historie začala v roce 1969, kdy mírový aktivista John McConnell navrhl na konferenci UNESCO v San Franciscu, aby byl stanoven den, který bude věnován Zemi a konceptu míru. Jako datum navrhnul 21. březen, kdy je stejná délka dne i noci jak na severní, tak na jižní polokouli. McConnell vytvořil také vlajku Dne Země. O měsíc později navrhl americký senátor Gaylord Nelson, aby 22. dubna 1970 proběhla celonárodní environmentální vzdělávací akce, na které bylo rozhodnuto, že se akce bude nazývat „Den Země“. První

oslav Dne Země se konaly ve Spojených státech a akce se zúčastnilo celkem 20 milionů Američanů. V dalších letech se akce rozšířila i do dalších zemí. Od roku 1971 začala Den Země organizovat OSN. V roce 1990 se k Americe připojil i zbytek světa a 22. duben se stal Mezinárodním dnem Země. Od roku 1990 se Den Země slaví také v České republice.

Klimatické změny

Klimatická krize je výzvou ke změně životního stylu. Součástí našeho života se staly velké konference, které se snaží situaci řešit. Nepomůže však rozhodování od stolu, pokud nezačneme pracovat u sebe. Je třeba si uvědomit, že ke změnám pravděpodobně přispívá každý z nás. Průměrná teplota naší planety se zvyšuje, mění se životní podmínky, hrozí záplavy, přibývá požárů, místo noh používáme auta, letadla a tím zvyšujeme koncentraci skleníkových plynů. Naše planeta trpí: vyčerpáváme její zdroje, znečišťujeme ji svými odpady, vyhlazujeme tisíce druhů zvířat a rostlin. Víme, co je třeba udělat, ale nejsme schopni se dohodnout, že to skutečně uděláme. Zvykli jsme si chodit doma jen tak polehku a regulovat teplotu bytu otvíráním oken. Je třeba, aby se lidé zamysleli nad tím, zda je nutné hrát hokej v létě, zda je nutné vytápět trávníky fotbalových hřišť a hrát fotbal v zimě. Snad nás nynější situace s energiemi alespoň trochu přinutí změnit naše chování. Cílem života by nemělo být mít, ale být a konat dobro. Mysleme na to, v jakém světě budou žít naši potomci za několik let. Tomuto tématu je

věnována modlitba OSN, která je v kancionálu pod č. 036:

„Pane, naše Země je jen malá hvězdička ve velkém vesmíru. Je na nás, abychom z ní udělali planetu, která nebude ničena válkami, trápena hladem a strachem, trhána v nesmyslném rozdělení podle ras, barvy, světového názoru. Dej nám odvahu a prozíravost, abychom už dnes začali pracovat na tom, aby naše děti a děti jejich jednou mohly s hrdostí nést jméno člověk.“

I papež František v poselství k Světovému dni modliteb za péči o stvoření, vyzývá věřící, ale všechny ostatní obyvatele planety k změně životního stylu. Vybízí k naslouchání hlasu každého tvora a hlasu těch, kteří jsou přehlíženi či záměrně umlčováni. Možná by bylo žádoucí zamyslet se nad slovy první kapitoly Bible – knihy stvoření, ale také nad slovy poslední kapitoly Zjevení. Měli bychom být dobrými správci majetku, který nám světil do péče. Je to hřivna, kterou jsme dostali a kterou máme odevzdat v dobrém stavu svým dětem.

Výňatek z přílohy Perspektivy
KT č. 48/2022

Stvoření světa

Šest dnů jsi Bože pracoval,
bys nám zemi, i vesmír daroval.
Den první, jsi světlo od tmy oddělil
svou mocí,
světlo jsi nazval dnem a tmu nocí.
A viděls, že to dobré je.

Druhý den přišlo dělení
dělení vod nad klenbou i na zemi.
Přišlo jitro, druhý den,
viděls, že to dobré jen.

Třetí den své práce pilně
stvořil jsi zemi zelenou,
kde roste keř, strom, byliny,
a tyčí se hory nad zemí.

Vodu mezi pevninou,
nazval, jsi mořem s hlubinou.
Zas bylo jitro, třetí den,
tys byl s tou prací spokojen.

Nad zemí dvě velká světla byla dána,
by noc se lišila od rána.
Slunce dnům naším kraluje,
měsíc, tmavou noc zjasňuje.
To byl den čtvrtý, práce Tvé,
viděls, že to dobré je.

Vzduch, zemi, moře,
zaplnils, rozličnými druhy zvěře.
Přikázals: Naplňte zemi, množte se,
ať je živo na světě.
Toť Tvé práce pátý den,
Tys byl opět spokojen.

Kdo bude vládnout nad tím vším?
Přemýšlíš, pravíš, už to vím.
Já člověka stvořím k tomu všemu,
k muži stvořím ještě ženu.
Evu jsi Adamovi dal,
v den šestý práci vyčerpál.
A viděls, že to dobré je.

Už zase nastal další den,
Bože, tys byl unaven.
Proto tento sedmý den,
je k odpočinku předurčen.

Díky Ti Bože, chceme chválu pět,
že stvořil jsi nám tento svět.
Díky, Ti vzdáváme na zemi,
ve vesmíru i v podzemí.

ZŠ A MŠ CHUCHELNÁ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Postřehy z lyžařského výcviku žáků 8.B

Lyžařský výcvik se uskutečnil 6. až 10. února ve Starých Hamrech pod vedením čtyř pedagogů ZŠ Chuchelná. Zúčastnili se ho žáci 7.–9. ročníku. Lyžák jsme si všichni velice užili a máme z něho jen dobré vzpomínky.

(Marek Josefus)

První den jsme vyjeli brzy ráno autobusem a kolem poledne jsme dorazili na místo. Poté jsme se ubytovali, poobědvali a začala první lekce lyžování a snowboardingu. Někteří z nás nikdy nestáli na lyžích, a proto jsme se s panem Hiltavským a paní učitelkou Peterkovou učili úplně základy. Ti, kteří už lyžovat umí, šli rovnou na svah. Obědy byly většinou dobré, v hlavní chatě se nacházel i bufet s pitím a občerstvením, které bylo vskutku za horské ceny! Celý výcvik bych zhodnotil velice kladně, kromě pár zranění se nic strašného nestalo a už se všichni moc těšíme na další školní akci. (Jan Stoček)

Všechny dny, které jsme byli spolu, jsme si moc užili a lyžák byl velice záživný a zábavný. Všichni si zalyžovali, i když někteří skončili s úrazem. I přes malé problémy, jako jsou výpadky elektriny, sprchování se ve studené vodě, byl tento lyžák velice povedený.

(Sofie Zetochová)

Myslím, že jsme si to všichni užili a budeme na tento lyžák vzpomínat s radostí.

(Viktoria Theurerová)

Naučili jsme se lyžovat. Taky jsme se přesvědčili, že i učitelky se umí bavit. A i přes všechny úrazy, co se nám staly, si to všichni moc užili. Celý lyžařský kurz jsme si moc užili a těšíme se na příští rok, ať si to zopakujeme. ☺ (Tatiana Dubělková)

Denně jsme lyžovali dvakrát – dopoled-

ne a odpoledne. Večer byl vždy připravený program, který nás moc bavil. Z lyžařského výcviku jsem moc nadšená.

(Rozárie Juchelková)

Lyžák jsme si užili a klidně bych ho ještě

o týden prodloužil. (Mikuláš Chrobaczek)
Na lyžáku se mi líbilo, máme hodně zážitků. Příští rok chceme jet znova. (Matyáš Gajda)
Lyžák jsem si hodně užil a dávám 8 z 10.

(Lukáš Zastko)

Maškarní ples

Spolek rodičů při ZŠ pořádal v neděli 19.2.2023 maškarní ples pro děti. Po dvouleté pauze se sešla spousta nádherných masek a děti si to skutečně užily. Program pro ně již tradičně připravilo CVC Kravaře – tentokrát s tématem „Cirkus“. Děti si tak zatancovaly, zasoutěžily a vyřádily se. Po celou dobu bylo pro děti i rodiče připraveno výborné občerstvení – nemohly chybět zákusky, ale nově jsme také ochutnali nabídku KáDěčka. Klasickým hitem byly obě tomboly – „malá“ i „velká“, ve kterých se letos sešlo skutečně mnoho cen! Na základě výběru rodičů bylo vyhodnoceno 10 nejpěknějších masek – rozhodování to bylo jistě nelehké!

Děkujeme všem příznivcům, rodičům i přátelům školy za podporu a organizátorům za obětavou přípravu a všem za účast!

ZA OPONOU S DOMINIKEM FAJKUSEM“ - odměna za vysvědčení

Vystoupení dvou hudebníků – Dominika Fajkuse (klavír a průvodní slovo) a Jana Hanouska (violoncello) zhlédli naši žáci ve dvou etapách – nejprve 1. stupeň a pak 2. stupeň. Během tohoto programu děti např. zjistily: „jak by zněla hudba J. S. Bacha, kdyby žil v dnešní době?“, „opravdu Mozart složil svou první skladbu už ve třech letech?“ nebo „jak by zněl taneční hit ve spolupráci J. Brahmsa a Eminema?“ Mimo jiné se také do programu zapojovaly svým rytmickým tleskáním, odpovídaly na dotazy, rozpoznávaly známé melodie, někteří měli také premiéru své vlastní interpretace skladby 4'33“ avantgardního skladatele Johna Cage.

SBĚR HLINÍKU

V druhém pololetí školního roku 2022/2023 sbíráme ve škole hliník (plechovky). Z výtěžku sběru podpoří žáci 1. stupně vydrů malou v ZOO Ostrava a žáci 2. stupně organizaci Mary's Meals, která podporuje děti z extrémně chudých rozvojových zemí. Rodiče, přátelé, pomozte dětem při sbírání plechovek a zviditelnění Základní školy v Chuchelně!!

Zápis dětí do 1. ročníku základní školy na školní rok 2023/2024

proběhne ve středu 19. 4. 2023 od 14.00

v budově základní školy Chuchelná.

Zápis se týká se dětí narozených od 1. 9. 2016 do 31. 8. 2017.

Náhradní termín – po telefonické domluvě na tel. čísle 553 650 143 nebo na emailu zschuche@zschuchelna.cz (např. v případě nemoci dítěte).

Vezměte si s sebou:

- ✓ rodný list dítěte
- ✓ žádost o přijetí do 1. ročníku ZŠ

Formulář si můžete vyzvednout před zápisem v mateřské škole v Chuchelně nebo stáhnout z www.zschuchelna.cz/dokumenty-a-formulare. Od 3. 4. bude na nástěnce v MŠ vyvěšen časový plán, kde si můžete zarezervovat čas zápisu.

Open School Chuchelná

V sobotu 20. 5. 2023 od 15h

v "učku" ZŠ

Srděčně Vás zveme na velkolepou přehlídku toho, co dokážou žáci naší školy a školky!

Občerstvení zajištěno, vstupné dobrovolné.

OCENĚNÍ PEDAGOGŮ HLUČÍNSKA

Dne 31. 3. 2023, u příležitosti Dne učitelů, si na zámku v Hlučíně převzala ocenění za dlouholetou tvůrčí pedagogickou činnost učitelka ZŠ paní Mgr. Eva Neubertová.

Mgr. Eva Neubertová nastoupila 1. 9. 1981 po absolvování gymnázia jako učitelka základní školy do Chuchelné, kterou dříve navštěvovala osm let jako žákyně. V roce 1982 začala při zaměstnání dálkově studovat učitelství pro 1. stupeň základní školy. Za dlouhé roky své praxe se vždy dovedla velmi dobře vypořádat s různými pedagogicky náročnými situacemi – s učením žáků ve dvojtřídce, s různými poruchami učení a chování. S nadhledem a noblesou to zvládá stále. Proto je velmi oblíbená jak u žáků a rodičů, tak i u svých kolegů pro svou přátelskou, empatickou a nekonflikt-

ní povahu. Eva je celý život velkým sportovním fanouškem – jako divák i jako aktivní sportovec. Roky vedla gymnastické a sportovní kroužky. Připravovala s žáky různé taneční vystoupení, se kterými školu reprezentovala. S kolegyněmi a vychovatelkami připravuje pro děti různé sportovní soutěže, výlety, školy v přírodě. Mnoho let pracuje jako předsedkyně metodického sdružení učitelů 1. stupně. Je skvělou mentorkou hlavně mladším kolegům a ráda jim předává své zkušenosti. Úzce spolupracuje s učitelkami z mateřské školy při přechodu dětí z mateřské do základní školy. Aktivně pracovala ve Školské radě a dlouhodobě spolupracuje také se Spolkem rodičů. Ve volném čase se věnuje rodině a hlavně vnoučatům, ráda cestuje. S celou rodinou fandí fotbalu.

***Pedagogický sbor ZŠ a MŠ Chuchelná
a vedení obce Chuchelná Evě ze srdce gratulují.***

ZIMNÍ AKTIVITY VE ŠKOLCE

V rámci vzdělávacího programu, jehož tématem bylo „Povolání a IZS“, si děti třídy Medvídat zdramatizovaly dopravní nehodu s následnou záchrannou akcí. Děti se naprosto vžily do svých rolí a předvedly ukázkovou záchranu. Při zachraňování byly přítomny všechny složky IZS – hasiči, policie a zdravotníci. Cílem bylo seznámit děti, jak se správně zachovat v kritické situaci. Hlavní důraz byl kladen na schopnost zavolat pomoc – pomocí dospělého, ale také jak správně volat o pomoc. A že jsou naše děti opravdovými herci, dokázaly také u nácviku divadelního představení pro své kamarády ze třídy Kofata. Zimní čas a nepříznivé počasí jsme využili k dramatizaci pohádky „Stromek v zimě“, která u našich malých kamarádů sklídila velký úspěch. Zimní počasí nám moc nepřálo k zimním radovánkám, na které jsme se nedočkavě těšili, ale nedočkali. Ale i když zima někdy vypadala spíše jako jaro, vydali jsme se za lesními zvířátky a přichystali jim zdravou svačinu. Do lesa se chystáme opět, tentokrát na jarní výpravu. Jedním z cílů našeho vzdělávání je také polytechnická podpora dětí. K tomu využíváme práci na pracovním ponku, který

jsme získali v rámci zapojení se do Místního akčního plánu MAS Hlučínsko. Děti se staly řemeslníky a pilně pracovaly s nářadím a dřevem – pilkou, aku šroubovákem, kladívkem apod.

Mgr. Hana Birtková, učitelka MŠ

VÝPRAVA ZA LEDNÍM MEDVĚDEM

Podle názvu se sice zdá, že jsme jeli s dětmi někam na severní pól, ale opak je pravdou. Za námi do školky přijelo divadlo LETADLO, které prostřednictvím interaktivního divadelního představení vtáhlo děti do prostředí vzdálených studených

krajin. A tak připlula loď a výprava mohla začít. Děti jako námořníci poznávaly oblasti sněhu a ledu a život v nich. Eskymáci je zavedli blízko téměř skutečným ledním medvědům, mrožům, tuleňům, polárním liškám a rybám žijících v Severním ledovém oceánu a v příběhu děti zachraňovaly zimu, aby zvířátkům neutekla, protože ji mají rádi. Dověděly se spoustu zajímavostí prostřednictvím obrázků, rozhovoru s otázkami a určovaly i stopy zvířat. Celé dobrodružství bylo doplněno tematickými písničkami a říkankami s pohybem a napodobováním zvířat. Všichni byli moc šikovní a celé dopoledne zajímavé a poučné.

Divadlo LETADLO jsme pozvali do naší školky znovu s další zajímavou výpravou.

Alena Valentová, zástupkyně ředitelky pro MŠ

MAŠKARNÍ PLES V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Začátek února byl v Mateřské škole ve znamení maškarního veselí. Všechny děti se na tento den moc těšily. Paní učitelky vyzdobily třídy, aby byly veselé a hrály všemi barvami. K výzdobě přispěly i děti, které s radostí vybarvovaly a zdobily škrabošky, klauny a tematické omalovánky. Doma s rodiči připravovaly nápadité kostýmy. V očekávaný den se tak ve třídách objevila skupinka princezen, pirátů, ale také různá zvířátka a mnoho dalších pohádkových bytostí. V dopoledním programu nás navštívilo divadelko Ententýky, které si pro děti připravilo soutěže, pohybové hry a tanečky. Nechyběla ani přehlídka masek. Víla tančila s hasičem, princezna se Spidermanem, pirát se žralokem. Všude bylo plno smíchu, hudby a legrace. Na závěr nevšedního dne nechyběla ani pořádná hostina. A který kostým byl nejkrásnější? Všechny. Byly nápadité, originální a především si to v nich děti užívaly. Už teď se těšíme na další veselé dopoledne v maskách!

Za kolektiv Mateřské školy Chuchelná

Bc. Kristína Halfarová

Zápis dětí k předškolnímu vzdělávání na školní rok 2023/2024

proběhne ve čtvrtek 4. 5. 2023 od 13.00 do 16.00
v Mateřské škole Chuchelná

S sebou přinese:

- ✓ rodný list dítěte
- ✓ evidenční list s potvrzením dětského lékaře o řádném očkování
- ✓ vyplněnou žádost o přijetí dítěte do MŠ

Formuláře si můžete vyzvednout v MŠ Chuchelná nebo stáhnout na

<https://www.zschuchelna.cz/dokumenty-a-formulare/>

DOPLŇOVAČKA

Doplň do políček názvy obrázků a z písmen v barevných políčkách vyluští slovo

TAJENKA:

CESTA K JAHODĚ

Kudy se ježek dostane k jahodě, když půjde po příkladech s výsledkem 10?

10+0

8+1

5+2

4+5

1+7

2+6

7+6

6+4	7+3	8+2	9+1	6+7	4+8	7+8	2+8	4+6	0+10
5+5	3+6	6+6	1+7	7+4	5+5	1+9	3+7	4+4	9+1
1+9	3+7	2+8	8+5	7+3	6+4	9+6	5+6	9+3	8+2
4+5	7+7	4+6	3+3	8+2	9+7	8+6	5+5	6+4	7+3
3+5	4+1	5+5	10+0	9+1	8+8	8+7	0+10	4+7	2+6
6+2	2+5	7+6	4+2	7+5	3+8	2+5	2+8	6+4	

SUDOKU

Dopiš čísla 1–9 do tabulek tak, aby v každé řadě, sloupci a čtverci bylo každé číslo zastoupeno pouze jednou.

7				5				8	6
	2							1	9
		8					4		
		5	4		3				
4			9	2					
				1	7				5
					2	9			
1								2	
	6			3					4

RČENÍ

Spoj správně rčení

Každý den
Ranní ptáče
Darovanému koni
Co se v mládí naučíš,
Jak si kdo ustele,
Lepší vrabec v hrsti,
Kdo jinému jámu kopá,
Dvakrát měř,
S poctivostí
Kam nechodí slunce,
Kovářova kobyla
Jak se do lesa volá,

tak si lehne.
tak se z lesa ozývá.
nežli holub na střeše.
není posvícení.
jednou řež.
tam chodí lékař.
dál doskáče.
na zuby nekoukej.
chodí bosa.
sám do ní padá.
nejdál dojdeš.
ve stáří jako když najdeš.

NAJDI ČTRNÁCT ROZDÍLŮ V OBRÁZCÍCH

MUZEUM CHUCHELNÁ V ROCE 2023

I na letošní rok si náš Klub připravil plán akcí, kterými chce opět propagovat svou činnost. První akcí tohoto roku byla vojenská historická ukázka s názvem „Boj o Miechowice“. Historická rekonstrukce předvedla, jak probíhaly boje o město Miechowice na konci ledna 1945. Naši členové zde ztvárnili vojáky německé armády bránící město před postupující rudou armádou. Ukázka ukázala také i na jednu z událostí, kterou Poláci pojmenovali Miechowický masakr. Jde o jeden z největších válečných zločinů, který spáchal tehdejší Sovětský svaz na polských občanech. Samotná ukázka byla historicky přesná a dynamická, ve které byla ukázána jak tehdejší vojenská technika obou armád, tak i vybavení a zbraně. Dalšími akcemi v následujících měsících budou v květnu otevření Muzea, v červnu to bude Pražská Realy, v červenci bychom chtěli představit novou divadelní ukázku, v září nás čeká 3. ročník pivních slavností a rok uzavřeme listopadovým Halloweenem. Všichni členové Vás tímto zvou na výše uvedené akce a již se těší na jakákoliv setkání nejen s nadšenci vojenské historie.

Štěpán Hanzlík, člen Klubu
Internacionále Reenactig Grupe
KMB

Jedna z největších militárních akcí v Evropě jsou „Tankové dni Laugaricio“ na Slovensku. Zde se mohou nadšenci vojenské historie prezentovat v široké škále odvětví, od první světové války až po současnost. Náš Klub se zde zaprezentujeme ve vojensko historické ukázce na téma „Normandie 1944“.

PODPORA MLADÝCH HASIČŮ

V průběhu roku 2022 byl realizován projekt na podporu našeho SDH – DOTAČNÍ PROGRAM NA PODPORU SBORŮ DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V ROCE 2022. Z dotačního programu byla provedena generální oprava požární stříkačky a pořízení sada hadic na požární útok pro děti. Požární stříkačka je využívána na trénincích mladých hasičů a dorostu. Projekt byl spolufinancován Moravskoslezským krajem. Tímto velice děkujeme Moravskoslezskému kraji za podporu.

Štěpán Chrobaczek
– starosta SDH Chuchelná

NÁBOR

**I TY SE MŮŽEŠ STÁT
DOBROVOLNÝM HASIČEM**

NÁBOR MLADÝCH HASIČŮ DO KROUŽKU

Věkové kategorie:

- 6-11 let (mladší žáci)
- 11-15 let (starší žáci)
- 15-18 let (dorost)

Kontaktní osoba:
Štěpán Chrobaczek
(vedoucí kolektivu mladých hasičů)

Tel.: +420 724 231 742
E-mail: chrobaczek5@semam.cz

Nebo nás navštíví přímo na tréninku. Každý pátek od 15:30 před tělocvičnou místní ZŠ. Neváhej nás kontaktovat. Těšíme se na tebe.

- ✓ Chceš se dozvědět více o práci hasiče?
- ✓ Chceš se podívat na zajímavé místa?
- ✓ Báví tě sportovat?
- ✓ Chceš zažít a vyzkoušet si nové věci?
- ✓ Jsi soutěživý?
- ✓ Rád se učíš novým věcem?

CHUCHELNÝ

100 LET SPARTAKU

LEDNÍ HOKEJ

V roce 1952 se několik mladých fotbalistů domluvilo, že by bylo vhodné v zimním období provozovat nějaký doplňkový sport. Proto se v naší TJ začalo uvažovat o ustavení oddílu ledního hokeje. Pro byli nejen aktivní sportovci, ale také funk-

cionáři a starší členové. Mezi nejobětavější členy, kteří se starali o přípravu hrací plochy a vybírání vstupného při utkáních patřili Alois Meinhard, Jiří Parma, Josef Lukášek, Reinhold Zajíček a další.

Jediné místo, které přicházelo v úvahu pro přírodní led, byla ledová plocha na rybníku u kostela. V té době patřila naše TJ pod ZSJ místní továrny. Ta k novému oddílu zaujala kladný postoj tím, že zakoupila nejen dresy a výstroj, ale vybavila přírodní kluziště mantinely a umělým osvětlením. Konečně se mohly začít hrát zápasy.

Vedoucími a organizátory byli Leo Lukášek, Josef Babica a Josef Blašík. Kádr mužstva tvořili tyto hráči: Macenhauer František, Zajíček Richard, Remeš Dušan, Depta Arnošt, Ricka Erich, Lukášek Leo, Dřímala Josef, Malura Helmut, Niesner Vilém, Nevřela Manfréd, Jeremiáš František, Jakš Rudolf, Kocián František, Fuss Konrád, Theuer Josef, Postulka Helmut, Pospěch Hubert, Prusko, Lexa, Medek Václav, Obrusník Jindřich, Slaný Wolfgang, Krakovka Alois, Pavelek Rudolf, Janík Jindřich.

Nedalo se však hrát bez kvalitní přípravy. Proto byly zajištěny tréninky v časných ranních hodinách na opavském zimním stadionu. Vše bylo finančně náročné. I tak se na přírodním ledě u kos-

tela v průběhu tří let odehrály přes dvě desítky kvalitních utkání. Dne 20. 1. 1953 zde hrály dokonce ligové Vítkovice, mužstvo, které získalo v roce 1952 titul mistra ČSR. Protože zápas měl jednoznačný průběh, domluvila se vzájemná výměna brankářů. Zápas skončil výsledkem 28:2 v náš neprospěch. V dalších mistrovských utkáních jsme většinou hráli s mužstvy okolních vesnic. Hrály u nás nejen Koberice, Bohuslavice, Kravaře, Štěpánkovice či Dolní Benešov, ale také Šilheřovice, Bobrovníky a opavská mužstva PDA, Slavoj a Kylešovice.

Pro velkou finanční náročnost a lepší dostupnost šaten byla domluvena varianta výstavby kluziště ve volném prostoru na nynějších tenisových kurtech. Po položení obrušníků, instalaci mantinelů a osvětlení došlo k jeho napuštění vodou z rybníka. Napuštění se podařilo jen z části, neboť povrch zamrzl, ale spodní voda vsákla. Půda byla propustná, neboť celý prostor byl drenážován. Další variantou bylo zabetonování plochy a vytvoření ledu stříkáním. K zabetonování plochy však došlo jen z jedné třetiny. Dále se již v betonování, z finančních důvodů, nepokračovalo. První a zároveň poslední zápas se zde odehrál začátkem roku 1960 s Malými Hořticemi, ve kterém jsme odešli poražení 6:2.

V dalších letech nastaly mírné zimy, poručit přírodě jsme nedokázali. Vlivem těchto nepříznivých povětrnostních podmínek toto sportovní zařízení úplně zchátralo a časem bylo zlikvidováno.

I když oddíl ledního hokeje existoval v Chuchelně vlastně jen v letech 1952–1961, je důležité ocenit zájem všech, kteří se pokusili v naší obci tento finančně náročný sport provozovat.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

ZRTV, ASPV

Rekreační tělovýchova, ve formě cvičení na nářadích, se u nás v obci začala rozvíjet již na začátku třicátých let ve spolcích Sokol a Orel. Tělocvičné nářadí bylo instalováno v hostinci „U Nevřelů“. Chodila zde cvičit nejen mládež, ale i dospělí z obce i z řad financů. V roce 1938, zakoupení budovy u nádraží, se začalo v této sokolovně pravidelně cvičit. Druhá světová válka veškerou sportovní činnost na šest let přerušila. Již koncem roku 1945 se za přispění respicientů, členů finanční stráže, Františka Kytlicy a Stanislava Klimeše začalo v sokolovně opět cvičit. Cvičilo se zde nejen na nářadích, ale také boxovalo či hrály míčové hry na venkovním hřišti.

Z důvodu centralizace sportu byl Sokol Chuchelná a SK Sparta Chuchelná v roce 1949 sloučeny pod závodní sokolskou jednotu místní továrny. Veškerý jejich majetek přešel do majetku zastřešující závodní rady ROH ELP Chuchelná. Proto také v roce 1954 došlo k prodeji sokolovny SD Jednota Chuchelná. Tím TJ přišla o důležitý sportovní stánek k masovému sportování. Tělocvičné nářadí bylo proto zapůjčeno místní osmileté škole. Tam také vznikla dne 21. 9. 1954 školní tělovýchovná jednota (ŠTJ). Jejím cílem byla nejen příprava na I. celostátní spartakiádu, ale také lehká atletika, gymnastika, kopaná, lední hokej i jiné sporty, které žáci místní školy provozovali. Ve školním roce 1956–57 přejala TJ Spartak vedení základní tělesné výchovy v obci místo ŠTJ. Vedoucími cvičení však zůstali stejní cvičitelé, u začek učitelka Anna Míčková, u žáků Eduard Janík, kterého později vystřídal učitel Vladimír Valeš. Tím se vlastně koncem 50. let sportovní aktivita masového cvičení začlenila v TJ Spartak do nově vzniklého odboru základní a rekreační tělesné výchovy, ZRTV.

Prvním úspěchem nově vzniklého oddílu byla účast našich mužů v roce 1960 na II. celostátní spartakiádě v Praze. Nácvik spartakiády tehdy organizoval a vedl zanícený cvičitel Rudolf Kubný. I když se ženy na tuto spartakiádu neprobojovaly, začaly cvičit pod vedením učitelky Anny Míčkové. Ženy se zúčastnily až III. celostátní spartakiády v Praze o pět let později pod vedením Dagmar Böhmové. Oddíl ZRTV se od svého vzniku stal, po kopané, druhou nejmasovější složkou TJ. Základní tělesná výchova a cvičení byly pak plně využívány v tělocvičné ZŠ, hlavně v zimním období.

Přistěhování učitelky Miroslavy Šoltysové do Chuchelné v roce 1965 nastal největší rozmach masového cvičení v obci. Ta se ujala na dlouhých třicet let, jako vedoucí odboru ZRTV, cvičení žákyň a žen. Vyvrcholením byly vždy spartakiády, kdy TJ i obec v roce 1975 pod jejím vedením reprezentovaly v Praze starší žákyň, v roce 1980 a 1985 také ženy. M. Šoltysová nenacvičovala jen spartakiádní skladby, ale zabezpečovala i plnění úkolů, které byly oddílu vedením TJ přidělovány. Soustředila se také na trénink žákyň ve sportovní gymnastice a v atletice s cvičitelkou Jarmilou Fuskovou. V průběhu dvaceti let vybojovaly mladší a starší žákyň mnoho vynikajících sportovních výsledků nejen v rámci okresu, ale i kraje. V roce 1972 se Eva Deptová-Neubertová stala okresní přebornicí ve sportovní gymnastice v kategorii mladších žákyň, Marie Nevřelová rovněž okresní přebornicí v kategorii starších žákyň. Žákyň se ukázaly i na okresním přeboru žactva v lehké atletice, kdy se okresní přebornicí v kategorii mladších žákyň stala Dagmar Ricková-Hlučnicková.

Zlomem ve vývoji naší společnosti i oddílu ZRTV byl rok 1990. Poslední spartakiádou v tomto roce začal úpadek zájmu žen o pravidelná cvičení. To vedlo v roce 1994 ke zrušení žen v oddíle a jejich převedení do oddílu volejbalu. V roce 1995 došlo ke změně názvu ZRTV na Asociaci sportu pro všechny, ASPV. Do tohoto sdružení jsme vstoupili s odborem, který sdružoval jen žákyň. Pro vážné zdravotní problémy cvičitelky M. Šoltysové, která se vzdala své činnosti v oddíle v roce 1996, oddíl v tomto roce zanikl. Je smutné, že oddíl stál tolik let jen na jednom obětavém člověku. Pomyslnou štafetu v roce 2015 zvedli seniorky, které pod vedením Martiny Pavlíčkové pravidelně cvičí v tělocvičné Rehabilitačního ústavu v Chuchelné a dále se starají o zdravé cvičení nejen své, ale i svých spoluobčanů.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

STOLNÍ TENIS

V první polovině padesátých let vznikl při TJ Spartak další oddíl, a to oddíl stolního tenisu. Hlavním propagátorem a hráčem tohoto sportu byl Leo Lukášek. Dalšími hráči, kteří hráli mistrovská utkání, byli tehdejší aktivní fotbalisté: Arnošt Depta, Erich Ricka, Josef Dřímala, Vilém Niesner, Helmut Malura a jiní. Utkání se hrála hlavně s družstvy okolních vesnic, v divčím domě, tzv. "Heimu" nebo v sále kulturního domu či sokolovny. Místa utkání se vybírala podle kvality soupeřů či zájmu o tyto zápasy. Oddíl aktivně pracoval asi čtyři roky, do odtržení TJ od místní továrny. Pak jeho činnost slábla, až oddíl úplně zanikl.

Zájem o tento sport se pak udržoval hlavně mezi mládeží, zejména mezi žáky ZŠ, kteří měli možnost stolní tenis ve škole hrát. Nové období pro tento sport celulóidového míčku začalo v prosinci 1992, kdy několik členů TJ z iniciativy Miroslava Kršáka, který stolní tenis v minulosti závodně hrál, Rudolfa Sněhoty a Petra Radzika st., uspořádalo I. ročník turnaje neregistrovaných v tělocvičně ZŠ. Turnaj si získával každoročně stále větší ohlas. Pro větší atraktivnost a lepší podmínky byl turnaj po třech letech přemístěn do sálu restaurace TJ a v dalších letech rozšiřován o další kategorie.

V pátek 24. 1. 2003 zasáhla všechny příznivce tohoto sportu smutná zpráva. V tento den, ve věku nedožitých čtyřiceti let, náhle zemřel zakladatel turnaje a jeho sedminásobný vítěz Miroslav Kršák. Čest jeho památce!

I po této velké ztrátě turnaj nezanikl a každoročně pokračoval dále. V únoru 2006 došlo v restauraci TJ k přestavbě a sál restaurace byl rozdělen na dvě samostatné místnosti. Tím byl turnaj odsouzen ke zrušení nebo k opětovnému stěhování. V prosinci roku 2006 se po dvanácti letech, opět v tělocvičně ZŠ Chuchelná, uskutečnil již XV. ročník.

V období vánočních svátků se koncem roku 2022 uskutečnil XXXI. ročník. Turnaj je každoročně pořádán v pěti kategoriích muži, veteráni nad

40 let, ženy, žáci a dorostenci a turnaj ve čtyřhrách. Do roku 2011 se o organizaci turnaje staral Ing. Rudolf Sněhota, od roku 2012 otežuje organizace turnaje převzal Roman Moravec s bývalými fotbalisty. Na tento turnaj navázal v roce 2021 Pavel Nevřela, který založil novou tradici turnaje v restauraci TJ a uspořádal dva ročníky.

Tyto dva turnaje jsou, i když jen jednou ročně, vždy dobrou propagací tohoto málo uznávaného sportu v Chuchelné.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

Michal Čihánek, Miroslav Kršák, Roman Moravec v roce 2002

TENISOVÝ ODDÍL

Nejen fotbalem je člověk živ. Po skončení mnohaleté aktivní činnosti zůstane sportovcům jen pouhé fandění při fotbalových utkáních. Někteří si uvědomili, že prodloužením jejich rekreačního sportování by mohl být tenis. Tento sport se začal hrát na konci sedmdesátých let na antukovém kurtu v RÚ v Chuchelné. Všem bylo jasné, že toto je jen provizorní řešení. Proto došlo v květnu 1981 k výstavbě dvou tenisových kurtů v areálu TJ. Jako vhodné místo byl vytypován pozemek za novými kabinami, na zchátralém bývalém kluzišti. Velkou zásluhu na zdárném dokončení výstavby mělo hlavně vedení LNH Chuchelná, které vycházelo vstříc všem prostředkům, materiálními i finančními.

Slavnostní otevření kurtů se uskutečnilo 4. 7. 1983 tenisovým utkáním proti TJ Kravaře. Byly sehrány ještě další tři tenisové zápasy a propagační utkání žáků TJ Kravaře. Dne 8. 1. 1984 byla provedena ustavující schůze tenisového oddílu.

Do tenisového oddílu se začali hlásit dospělí i mládež z Chuchelné a blízkého okolí. O tenis začal být veliký zájem, který trvá do dnešních dnů. Byla vytvořena družstva mužů, dorostenců a žáků, pro které byly pořádány různá přátelská utkání a turnaje. Smutnou událostí tenisového oddílu byla tragická nehoda zakládajícího člena Arnošta Depty, na jehož památku se pořádá každý rok tenisový turnaj veteránů a neregistrovaných hráčů. V roce 1988 navázal tenisový oddíl družbu s německými tenisty VFB Lohberg.

V roce 1989 byl přijat návrh milovníků country hudby pořádat Country ples a Country karneval. Ve své době byly tyto akce hlavním příjmem pro oddílovou pokladnu. Poslední Country ples se uskutečnil v roce 2016. I když tyto akce odvál čas, všichni, kteří se těchto akcí zúčastňovali, v dobrem vzpomínají.

Aktivita tenistů neochabovala ani v zimních měsících na začátku devadesátých let. Za dobrých sněhových a organizačních podmínek, pomocí lyžařů Alfréda Meinharda, Jana Konečného, Vítězslava Zlotého a dalších, byly uspořádány dva ročníky běhu na lyžích „Chuchelenská vločka“.

Z dalších sportovních aktivit nelze opomenout přihlášení mužstva mužů do mistrovské mezipodnikové soutěže, nejdříve pod hlavičkou LNH Chuchelná, později pod názvem Plasty a formy Chuchelná v roce 1989. V roce 1990 také začala několikaletá družba s tenisty RAFAKO Raciborž a tenisovou školou pana Swobody.

V létě 1997 byly tenisové kurty postiženy záplavami, usilovnou prací všech tenistů byla ještě v téže roce obnovena činnost na kurtech. Pro odpočinek všech, kteří kurty využívají, byla zastřešena pergola a zakoupen krb na opékání.

Léty 1999–2003 začala další etapa tenisového oddílu. Z oddílu odešla starší generace, díky dobrým sportovním podmínkám přišli mladí. V roce

2003 byly přihlášeny do mezipodnikové soutěže neregistrovaných dospělých dvě družstva. Pro časovou a finanční náročnost se naše družstva z této soutěže pro další rok odhlásila. Náhradou pak byly celoroční žebříčky všech kategorií našeho tenisového oddílu a nová soutěž sponzorů a podnikatelů za účasti PF Plasty Chuchelná, ISOTRA, BETINA, Slévárna D.Benešov a Raciborž. V roce 2012 se TO Chuchelná poprvé přihlásil do ostravské Amatérské tenisové ligy a okamžitě svou skupinu vyhrál.

Dne 20. 11. 2012 zastihla příznivce tenisu i členy Spartaku smutná zpráva. Po krátké těžké nemoci nás navždy opustil HELMUT POSTULKA, zakladatel tenisového oddílu, nezapomenutelná postava historie tenisu v Chuchelné. Čest jeho památce!

I tenisový život musí jít dál. Zárukou jeho rozvoje v Chuchelné je současný předseda TO Jiří Kostřeba i další členové tenisového výboru. Odkaz Helmuta je k tomu zavazuje. Tenisový areál je členy tenisového oddílu neustále zvelebován. V letech 2018–2019 došlo k rekonstrukci tenisových kurtů v hodnotě 483.564,40 Kč. Tímto se tento stánek stal bezesporu tělovýchovným zařízením, které nám závidí tenisoví příznivci ze širokého okolí. Je třeba si vážit všech, kteří se na práci v tenisovém areálu podíleli a věřit ve světlou budoucnost tenisu v Chuchelné.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

Zakládající členové tenisového oddílu: J. Kostřeba, H. Postulka, A. Depta, J. Dřímala

RYBÁŘSKÝ SPOLEK

První žádost na zřízení spolku vznikla v hospodě u piva a byla podána dne 15. 6. 1995 p. Valtrem Rolným s podpisy čtrnácti občanů. Bohužel nebyla OÚ Chuchelná akceptována. Dne 28. 7. 1996 byla podána žádost o pronájem rybníků znovu, ale již pod hlavičkou Zahrádkářského spolku v Chuchelné. Dne 6. 2. 1997 byla podepsána smlouva o pronájmu místních rybníků. Do spolku se přihlásilo 25 občanů a tím spolek mohl zahájit svou činnost. Začalo se sečením trávy a základní údržbou, neboť rybníky byly zarostlé a zanedbané. Hlavní výbor začal pracovat ve složení Petr Meinhard – předseda, Adolf Náhlík – pokladník, Jan Kalus a Ladislav Kupčík – porybní.

Spolek se časem rozrostl na čtyřicet členů, začala se stavět chata a její příslušenství. Průběžně se provádělo zarybňování rybníků a zkulturování chaty do dnešní podoby. Spolek se nezaměřoval jen na brigádnickou činnost a snažil se také několik let organizovat dětské rybářské závody nejen pro děti svých členů, ale také děti z RÚ Chuchelná.

V roce 2004 přešel spolek pod TJ Spartak Chuchelná, neboť Zahrádkářský spolek v Chuchelné zanikl.

Během roku 2006 byly zahájeny práce na základech kolem pergoly, krbu a opěrné zídky. Z důvodu neopravitelnosti benzinové centrály bylo v srpnu 2006 rozhodnuto o zajištění přívodu elektřiny s vlastními elektrohodinami od p. Klíště, v následujících letech se zřídila přímá elektropřípojka. Několikrát se provedly úpravy břehů lovného rybníka. Vlivem virenie jarní došlo na jaře roku 2007 k úhynu cca 300 ks ryb v hodnotě cca 50.000 Kč. Bylo proto nutné vynaložit všechny síly a hlavně finanční prostředky na dokoupení nového potěru k zajištění chovu ryb v našich rybnících. I to je negativní úděl činnosti a hospodaření spolku. Několik let jsme se potýkali se znečištěním návesního rybníku od řasy zvané „kanadský mor“. Čištění bylo prováděno mechanicky pomocí hrábí, lodky a navijáku. V roce 2008 došlo k opravě výpustě a opravám břehů rybníka u myslivecké chaty, v následujícím roce ke kácení starých olší a topolů kolem prvního rybníka s úpravou hrází rybníků tak, aby nedocházelo k přetečení rybníků do zastavěné části Resty. Zásluhou těchto oprav mohlo dojít v roce 2010 k zarybnění všech rybníků včetně návesního, u kterého se toto zarybnění projevilo „vyčištěním“ od kanadského moru.

V dalších letech byla prováděna údržba okolí rybníků, čištění přítoků, ořezávka a likvidace starých stromů. V roce 2011 byla ve spolupráci s OÚ Chuchelná provedena oprava propadlé kanalizace u výpustě při rybářské chatě.

V roce 2018 došlo ve výboru spolku ke generační výměně a Petra Meinharda vystřídal ve funkci předsedy Petr Radzik st. V roce 2022 došlo k odbahnění rybníka bakteriemi u kostela, v dalších letech se počítá se stejným odbahněním i u dalších rybníků na Restě. V roce 2022 byla dokončena výstavba nového rybníka na Restě, o který by se měli rybáři v budoucnu starat.

Aktivita rybářů není zaměřena jen na svou pracovní činnost při údržbě rybníků a relaxaci při chytání ryb. Členové oddílu vychovávají své nástupce a pomáhají při různých občasných akcích a akcích TJ, jejímž jsou pevným článkem. Všichni věříme, že činnost rybářského spolku se bude i nadále rozvíjet a to nejen naší vlastní zásluhou, ale také díky podpoře OÚ Chuchelná a TJ Spartak Chuchelná.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

VOLEJBALOVÝ ODDÍL

Tento sport se hrál v Chuchelné již v padesátých letech, spíše však rekreačně. Většinou se hrál volejbal v tělocvičně ZŠ. Až počátkem roku 1978 se hrstka nadšenců začala zajímat o odbíjenou vážně. Mezi ně patřili Petr Radzik, Jaromír Kupčák, Hubert Harazim, Karel Bačák, Ladislav Hertl, Josef Štefek. V jejich hlavách vznikla myšlenka hrát odborářskou soutěž, která však byla omezena věkem. Protože se jednalo o volejbalisty většinou ve věku do třiceti let, družstvo se přihlásilo do okresní soutěže. Hrát a trénovat se nedalo bez vlastního hřiště. To bylo vystavěno u panelových domů na ulici Komenského, bylo však pískové a nevyhovovalo regulím soutěže. I tak bylo družstvo mužů zařazeno na podzim 1978 do mistrovské okresní soutěže. V rámci dobré spolupráce s RÚ Chuchelná se podzimní sezona odehrála na jejich antukovém hřišti. Po problémech se správcem a primářem rehabilitačního ústavu bylo již v září 1978 započato se stavbou antukového hřiště v areálu TJ. To bylo slavnostně otevřeno turnajem 1. 5. 1979. Jarní část soutěže mohla být dohrána na vlastním hřišti.

Herní začátky nebyly radostné. Dvě sezony se čekalo na první mistrovskou výhru. Pravidelnými tréninky se hra mužů neustále zlepšovala. Během své třicetileté kariéry se družstvo mužů třikrát probojovalo do okresního přeboru.

Volejbal lákal do svých řad další členy a zájemce o odbíjenou, kteří se aktivně zapojili nejen do sportovní činnosti, ale také do ostatních akcí oddílu, které volejbalisty proslavily i mimo obec. Petr Kyselý, Luboš Latka, Jiří Vitásek, Roman Skřičík, Petr Vinklárěk, Petr David, Jiří Ševčík, Jiří Hladík, Milan Czernek, Petr Zlotý, David Meinhard, Richard Seidl, Ladislav

Bedrunka, Patrik Novák a další nikdy nelitovali, že se tomu sportu začali věnovat. Někteří sice z Chuchelné odešli, ale volejbalu se nevzdali. Zářným příkladem byl Jiří Vitásek, který byl vedoucím oddílu odbíjené v Rožnově pod Radhoštěm.

V polovině osmdesátých let začala tradice pořádání pravidelného volejbalového turnaje, který byl po smrti zakládajícího člena L. Hertla přejmenován na jeho memoriál. I když turnaj nemá zvuk volejbalových Dřevěnic, každoročně v červnu se zde schází volejbalová rodina ze širokého okolí.

V dalších letech volejbalisté svůj areál neustále zvelebovali. V roce 1988 dokončili volejbalovou chatu, která slouží nejen členům oddílu jako šatna a klubovna, ale všem lidem z obce i okolí k pořádání různých sportovních akcí.

V roce 1995 přešly ženy z rozpadajícího se oddílu ASPV do oddílu volejbalového a vytvořily družstvo žen. Tím se oddíl rozšířil o velice aktivní ženské družstvo. Ženy poctivě rok trénovaly a devět let, do roku 2005, hrály svou mistrovskou soutěž. Z důvodu nedostatku hráčů se v roce 2006 nepřihlásili do mistrovských soutěží ani muži. Blýskat na lepší časy se začalo opět v roce 2007, kdy se v listopadu začala hrát Ostravská volejbalová liga. Ta umožnila našim volejbalistům několik let sestavovat smíšené družstvo a mistrovská utkání opět hrát. Soutěž trvala vždy od podzimu do jara a hrála se v kryté hale v Polance. Jelikož současná chuchelenská volejbalová generace stárne, milovníci volejbalu se pravidelně schází jednou týdně v tělocvičně ZŠ nebo na svém kurtu k udržení kondice. Aktivita volejbalistů a volejbalistek přesahuje již čtyřicet let sportovní pole. Bez nich by se nekonaly společenské akce, jako např. kácení máje, pálení čarodějnic či dětské dny.

V současnosti je oddíl pevnou součástí TJ Spartak. I když aktivita volejbalového oddílu za více než čtyřicet let svého působení určitým způsobem poklesla, všichni věří v jeho světlejší budoucnost.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

Organizovaná turistika v Chuchelné začala koncem 50. let, kdy byl ustaven turistický oddíl při TJ Spartak. Postupem doby jeho činnost splýnula s odborovou organizací místního závodu LNH. Většinou jednodenní zájezdy se uskutečňovaly několikrát do roka, a to nejen v turistické sezoně. Populární byly i lyžařské zájezdy do Karlova v Jeseníkách, kde závod vystavěl své rekreační chaty. Po roce 1990, po privatizaci továrny, noví majitelé neměli pochopení pro mimopracovní činnosti zaměstnanců. Došlo k prodeji rekreačních chat. Tímto podpora turistiky v Chuchelné přestala existovat. Zájemci o turistiku se proto rozhodli znovu obnovit turistický oddíl při TJ Spartak. Náš klub vlastnil v té době autobus, což bylo pro provozování turistiky velmi důležité. Ukázalo se, že to byl krok správným směrem. Za dobu existence autobusu s ním turisté procestovali Českou a Slovenskou republiku křížem krážem. Náklady na zájezdy byly minimální, jezdilo se prakticky za cenu nafty a nepatrné mzdy řidiče, kterým byl většinou sportovní nadšenec Petr Fichna.

V této době se začal aktivovat republikový Klub českých turistů – KČT. V roce 1991 předložil návrh výboru TJ Spartak o ustavení KČT při TJ Vítězslav Zlotý, obětavý a zkušený organizátor turistických akcí, pořádaných ještě odborovou organizací LNH. Jeho návrh byl jednohlasně a s radostí přijat. Novému předsedovi oddílu, kterým se V. Zlotý stal, se dařilo zajišťovat kvalitní turistické akce a zájezdy. KČT při TJ Spartak byl spoluorganizátorem mistrovství ČSSR v orientačním běhu v roce 1993, který se uskutečnil okolím Chuchelné. Uskutečnilo se několik ročníků „Pochodu a běhu okolím Chuchelné“, které si získaly ohlas i mimo okres Opava. Členů nově založeného oddílu přibývalo. Během několika let stoupl jejich počet na 90 členů. Vedení dávalo přednost kvantitě a neuvědomovalo si, že takový počet s sebou zákonitě přinese různorodost zájmů a pohledů na věc. Projevovalo se to tím, že začal upadat zájem o volené akce, byla dáována přednost skupi-

novým zájmům před zájmem celku a vedení oddílu se začalo většině členům názorově vzdalovat.

V roce 1997, po vystoupení KČT z ČSTV, došlo i v oddíle k názorovým střetům. Část členů v čele s V. Zlotým přešla do nově vzniklého Turistického oddílu v Chuchelné ve Slezsku, vystoupila z ČSTV i Spartaku a začlenila se do KČT. Že se oddíl při rozdělení v roce 1998 dal správnou cestou, když opustil KČT a zůstal při TJ svědčí i fakt, že „konkurenční“ turistický subjekt rovněž opustil zprofanovaný KČT a přešel pod ASPV, a tím opět pod ČSTV. Ta část členů, která zůstala Spartaku věrná, se rozhodla pokračovat jako turistický oddíl při TJ Spartak a zvolila si nový výbor. Předsedou se stal dlouholetý a zkušený funkcionář Jaroslav Šustr, organizačním pracovníkem Václav Šoltys a pokladníkem Josef Opoloný. Za jejich vedení se oddíl brzy zkonsolidoval a naplno rozjel svou činnost. V průběhu následujících let byla každoročně pořádána řada turistických akcí a zájezdů. Prakticky každý měsíc byla pořádána jedna akce. Bohužel spartakovský autobus dosloužil a bylo neúnosné další provozovat. I když nebyl zájem na turistických zájezdech vydlábat, začalo to být i pro členy finančně náročné. Proto se v dnešní době daří obtížněji naplňovat počty účastníků zájezdů a výbor oddílu musí hledat nové formy a způsoby zvyšování zájmu o naplánované akce.

V roce 2013 došlo ke generační výměně ve vedení turistického oddílu. Po šesti letech ve funkci předsedy skončil Václav Šoltys st., ve funkci pokladníka Josef Opoloný. Oběma patří velký dík za dlouholeté vedení toho oddílu i za to, že si vychovali kvalitní nástupce. Určitě se nemusejí obávat o budoucnost chuchelnické turistiky. Novou předsedkyní byla zvolena Růžena Lejnarová, pokladníkem Pavlína Olejáková. Jako správné řešení se ukázalo omlazování hlavního výboru před několika léty.

Od té doby uplynulo 10 let. Snahou tehdy nového výboru bylo pokračovat v zavedených tradicích. Tento trend přetrvává dodnes,

a tak výbor TO každoročně připravuje Plán akcí na celý rok s cílem co nejvíce zaujmout své členy. Snahou výboru je pořádat turistické akce tak, abychom se sešli minimálně každý měsíc. Průměrně v roce jsou zařazovány 3 autobusové zájezdy a zbytek akcí jsou různé pochody v okolí naší krásné Chuchelné, případně turistické zájezdy vlakem. Využíváme také akcí pořádaných jinými spolky, nebo spolky z okolních vesnic. První takovou akcí bývá Bolatická dvacítká a Otevírání jara a turistické sezóny v Hradci nad Moravicí. Obě tyto akce se konají v průběhu měsíce dubna. Stejně tak pravidelně zařazujeme do plánu akcí pořádanou bratry Vojkůvkovými, a to Běh a pochod okolím Chuchelné. Z tradičních pochodů, které se těší mezi členy velké oblibě, patří jarní Pochod k MDŽ, vždy s jiným cílem. Asi největší účast na námi pořádaných akcích v poslední době má Burčákový pochod, který pořádáme od roku 2017 v průběhu září nebo října. Tady bývá účast mezi 80–100 lidmi. Stejně populární bývá setkání turistů v srpnu u táboráku.

Činnost oddílu byla v minulých letech bohužel ovlivněna pandemií koronaviru, kdy jsme z důvodu karantény a vládních nařízení nemohli uskutečňovat naše plánované akce. Jako negativní jev momentálně vidíme v naplňování obsazenosti našich autobusových zájezdů, které dle naší domněnky spočívá mimo jiné i ve stárnutí členské základně. Taký už jsme byli nuceni některé zájezdy zrušit pro malý zájem. Proto i výběr destinací, které hodláme navštívit, musíme přizpůsobovat věkovému průměru našich členů. Z vyložení turistických zájezdů s túrami po horských hřebenech musíme trochu slevit a zařazovat tak pouze jeden. Zbytek zájezdů zaměřujeme spíše na turisticky méně náročné, poznávací.

Tuto situaci bychom do budoucna rádi změnili, a proto rádi přivítáme mezi námi mladší ročníky, kteří časem převznou zodpovědnost za TO a potáhnou tu pomyslnou káru dál. V tom vidíme záruku dobré budoucnosti chuchelné turistiky. Oddíl turistiky při TJ Spartak má v současnosti 74 členů a tvoří nedílnou součást Spartaku.

*Růžena Lejnarová – předseda TO TJ Spartak
Ing. Rudolf Sněhota – starosta*

Celoživotní láska

Je krutá zima, práce v Ostravě byla přerušena, jezdím do Opavy vlakem. Jsou zde ještě dozvuky století páry. Parní lokomotiva a za ní vagóny snad z 1. republiky, zvenku označeny jako 3. třída. Vagón je uvnitř dělen na tři části, kuřáci, nekuřáci a uprostřed malá místnička se dvěma sedadly naproti sobě a dveře na WC. Je zde zima, pára nestačí ani na dostatečný pohon lokomotivy, natož na teplo uprostřed vagónu. Podlaha je promrzlá. Jednoho dne kolem poledne přicházím do vestibulu nádraží Opava – východ, abych si zakoupil jízdenku. Když jdu k pokladnám, zaujme mne dívka, která má hlavu chráněnou šátkem a třese se zimou stejně jako já. Koupím si jízdenku a jdu se zase nenápadně podívat, zda jsem se nemýlil. Ne, je tu něco, co jsem ještě nikdy nepoznal. V její tváři, v jejích očích je napsáno „je to ta pravá“... Oslovuji krásnou neznámou a vida, zkoumavě si mě prohlíží, lehce se usmívá. Odcházíme na zledovatělý peron a nastupujeme do stejného vlaku. To už nemůže být náhoda. Jen si povídáme. Přestup v Kravařích směr Chuchelná, vystupuje v Bolaticích. Příští setkání až po několika dnech. Ptám se odvážněji, zda někoho má, jak se jmenuje. Ne, nemám, odpovídá a potutelně se usmívá a jmenuji se Ludmila. Budu ji oslovovat Ludmilko nebo Liduško. Na příští setkání se domlouváme, kdy a kde se sejdem. V neděli odpoledne ve 14,30 hod. vlak z Chuchelné. Vystupuji v Bolaticích na nádraží, nikdo. Co teď? Jdu pomalu po zasněžené silnici

směrem do Bolatic, potkávám dvě slečny, které se mě ptají, zda jsem neviděl Wili Slaného a Heinze Obrusníka, odpovídám, že nikoliv. Přicházím k budovám na levé straně silnice a tu vychází z jednoho domu Liduška v doprovodu další slečny. Jdeme spolu do vesnice a já se ptám, zda tu je nějaká kavárna či jiný podobný podnik, kam bychom se v tomto nevlídném počasí schovali. Ne, není, jen několik hospod. Tak rozhodnutí je na světě, jdeme k Lidušce domů. Její společnice nás opouští. Jdeme podél polí a uprostřed zástavby rodinných domů vcházíme do dvorku a pak do domu, kde v předsíni stojí její maminka, které se představuji. Vcházíme do vytopené kuchyně, kde je mladší sestra Edita, tatínek není doma, je u „Kramarky“. Maminka, jak už to bývá, se mě ptá, odkud jsem, co doma v Chuchelné apod. Odpovídám všeobecně, nabízím mi svačinku, kávu. Je mi tu dobře. Večer odcházím k vlaku a již se těším, že se ráno zase uvidíme. Vidáme se pak často, chodíme na procházky, do místního kina. Navštívili jsme také velikonoční zábavu, kde si mě její spolužačky prohlížely a něco si šuškal. Přišlo jaro, cestou do Bolatic jsem natrhal kytičku fialek, později konvalinek, lesních jahod, všechno to bylo z lásky. Moji vrstevníci, kteří pracovali jako nejrůznější řemeslníci, si mohli dovolit koupit svým milým zlaté šperky, oblečení, já byl chudý geometr... Bylo léto a já jsem byl vyslán počátkem června do Petrovic u Karviné na podrobné zaměření říčky Petrušky, která se velmi často při povodních vy-

lévala, a bylo nutné ji regulovat. Jednou týdně jsem na kole jezdil domů, v sobotu a v neděli jsem většinou pěšky chodil za mojí Liduškou. Poslední týden v červenci trávíme dovolenou v Brně, bydlíme v hotelu u kostela sv. Jakuba, jezdíme na přehradu k vodě. Týden uteče jako voda a zase práce. Jsem přeložen do oblasti Vsetína na dodělání některých úseků topografických map. Bydlím v obci Jablunka, kam jednou týdně jezdím vlakem. Odtud, z nedaleké utajené továrny v lesích si přivážím domů štěně, křížence kavkazské vlčice a německého ovčáka. Byly zde plné diety, a tak se můj příjem zlepšil. Jednoho dne před Vánocemi odjíždím do Gottwaldova (dnes Zlín), kde své milované Liduške kupuji v podnikové prodejně vyšší zimní botičky s kožesinou uvnitř. Autobusem navštěvuji Žilinu, kde v Tuzexu nakupuji nějaké lihoviny a také červené srdíčko a zlatý řetízek. To vše balím do krabice od voňavky a vychutnávám co pak o Vánocích zklamání z množství papíru v krabici a pak úsměv z dobře ukrytého šperku. Při odcházení od mé Lidušky nejsou večery chladné a naplňuje mě pocit štěstí. Na další dovolenou odjíždíme na přelomu července a srpna pod horu Sitno v blízkosti Báňské Štiavnice, kde po vytěžení stříbrné rudy vznikla jezera s průzračnou vodou zvané Počúvadla. Máme svůj stan, vaříme na malém vařiči nebo chodíme do zde zřízené restaurace. Plánujeme a věříme ve společnou a šťastnou budoucnost. Moje milovaná Liduška, kotátko, je velmi mladá, 2. června 1965 jí bude nádherných 18 let... Oba chceme ráno vstávat spolu, spolu se podílet na všem, co děláme... Máme svatbu naplánovanou na 11. září 1965. Naši rodiče se sešli a projednávali některé záležitosti. Budeme bydlet v podkroví domu, ve kterém bydlí s rodiči. Moje Liduška má skvělého dědečka, který bydlí u své dcery Hedviky ve Štěpánkovicích. Ač má jen jednu nohu, důsledek 1. světové války, vykonává sám mnoho práce. Uvedu jen jeden příklad, kdy jako zedník odpracoval nejvíce hodin na výstavbě KD ve Štěpánkovicích. K nám do Bolatic přijížděl a odjížděl na jízdním kole vyzdívat zdi dalšího našeho pokoje v podkroví... A je tu náš svatební den. Po příjezdu k domu mé milované se dívám, zda jí někde uvidím. Vcházím do předsíně a Liduška sestupuje po schodech dolů,

je překrásná. Rodiče nám dávají svá požehnání, maminky mají slzičky v očích. Svatební průvod míří k MNV, kde je občanský obřad, potom do místního kostela, kde nás oddává kněz P. Lanča. Poté, co navlékám svatební prsten mé milované ženušce, jí šeptám do ouška: „Tak, miláčku, teď jsi již jenom moje...“ Můj sen se splnil, to jablíčko je to pravé a jeho chuť lahodná, již nikdy neotevřu svoji dlaň, abych je opustil... Svatební hostina je doma u Ludmilky. Ještě před obědem jedeme do Opavy, kde jsem objednal fotografování. Svatebčané se baví dobře uvnitř domu i venku, kde je sud piva na čepu. Hostů je mnoho, velikou rodinu má moje Liduška, zamiloval jsem si její tety i ostatní příbuzné, přišli také sousedé, moc hodní lidé, takových, kdyby na světě bylo více. Nesmím zapomenout na malé, úžasné neteře, Danušku a Ilonku. Danuška ke mně přišla a špitla: „Strýčku, ty už nepůjdeš s námi domů? Dneska ne, ale budu k vám jezdit“...

Svatební noc, překrásná noc... I večery jsou teď teplé a rána nejsou studená, jsou hladká a hebká. Je tomu asi deset dnů, kdy jsem poslal dopis svému spolubojovníkovi z vojny Mirkovi Tupému s prosbou, zda by v Praze nezajistil v hotelu dvojlůžkový pokoj na dobu jednoho týdne počínaje 13. 9. 1965. Přišla odpověď s tím, že je vše zařízeno. Hotel Ambassador v dolní části Václaváku. A tak v pondělí ráno odjíždíme do Prahy na svatební cestu. Ohlašujeme se na recepci hotelu a po formalitách nás výtah doveze do čtvrtého patra, kde nás čeká krásný pokoj, co více si přát... Osvěžujeme se po cestě a odcházíme do restaurace Zlatá husa. Objednáváme si želví polévku, je dobrá a chutná jako kuřecí vývar, roštěnou s přílohou, pivo a limonádu. Vše asi za 65 Kč. Vycházíme na procházku a zastavujeme se u Strojimportu. Přichází Mirek, představuji mu svoji ženušku. Informuje mě, že se již jmenuje Jánský, je ženatý a přijal příjmení své manželky. Domlouváme schůzku na středu večer v jedné vinárně na Václaváku. Jsme po cestě unaveni, tak jdeme na pokoj. Krásná noc. Ráno vycházíme do města, kde u jednoho řeznictví si dáváme k snídani tzv. taliány a k tomu křupavé pečivo... Jedeme tramvají do ZOO, kupujeme celodenní lístky a kocháme se vším, co je zde zajímavého. Velice krásné počasí jako v létě. Usedáme do stí-

nu k bufetu, dáváme si zmrzlinu a pak i lehký oběd. Přicházíme k nízkému oplocení, kde jsou želvy. Otázka mé Lidušky zní: „Ta polévka byla z takových želv?“ Odpovídám, že ano... Další den se touláme po Staroměstském náměstí, Karlově mostě, Malostranském náměstí, pak nahoru na Hrad... Jíme, na co máme chuť a co jednotlivé stánky nabízejí. Večer nás čeká setkání s Mirkem a jeho ženou. Mirek má zamluvený stůl, je vidět, že zde není poprvé. Po dobré večeři si vyprávíme o vojné, o tom, co děláme teď. Naše drahé polovičky toho moc nenamluví, neznají se, a tak se ani nedivím. Spíše poslouchají, o čem se bavíme. Ptám se, kde bydlí? Já spím v mé celkem prostorné kanceláři, moje manželka se těsní v malém bytě u svých rodičů. Mirek byl kdysi bohem. Působil v Casablance, měl poměrně dost peněz, nechtěl se vázat na vilku v Tróji, kterou mu chtěl darovat jeho bezdětný svobodný strýc. I teď navštěvuje různé destinace, ušetří nějaké dolary, ale na pořízení bytu to je málo. Loučíme se krátce po půlnoci a tiše mi sděluje, že bude tátou... Vyspáváme skoro až do oběda, kdy si již nedáváme želví polévku, ale vepřový řízek a bramborové pyré. U sousedního stolu sedí studenti, hovoří francouzsky a německy. Kupuji od nich 20 US dolarů, které pak směňujeme v Živnostenské bance za tuzexové bony a navštěvujeme prodejnu poblíž Václavského náměstí. Na doporučení Mirka si Liduška kupuje v Tuzexu dárky. Večer jdeme na Výstaviště na letní kino. Plátno obrovské, zaoblené, prostorový zvuk a jiné... Promítají historický film a scény v katedrále, kam na koni vjíždí anglický král, dunění kopyt na kamenné dlažbě kostela a další, bylo to nezapomenutelné... Příští den jdeme jen tak Prahou, vcházíme do jedné pasáže a Lidušku zaujme reklama kadeřnictví. Mám ve všem jasno, milovaná bytost bude chtít měnit účes. Měla krásné delší vlasy, které si umně sama vyčesávala dozadu, a moc jí to slušelo. Za hodinu vychází jiná žena, je zajímavější než ta, která vešla do kadeřnictví. Odcházíme do hotelu a já jdu koupit jízdenky na odjezd domů. Nejdu na vlakové nádraží, ale na nedaleké středisko ČSA a kupuji dvě letenky na zítřek Praha – Ostrava. Loučíme se s Prahou, autobus nás odváží na Ruzyni a asi po půl hodině odlétáme do Ostravy. Zde je přistaven autobus, který nás veze do středu Ost-

Svatební cesta

ravy k budově ČSA, kousek od hotelu Palace. Tramvají do Hlučína, večere v restauraci na nádraží a vlakem domů do Bolatic.

Čas plyne, je další léto, červen 1966, moje ženuška bude co nevidět maminkou. Těšíme se velmi. Máme již nakoupeny potřebné věci pro miminko. V té době nebylo možné zjistit pohlaví dítěte. Zda to bude kluk nebo holka nezáleží, dar je to, že se dítě narodí zdravé a rodička se těší plnému zdraví... Narodila se nám holčička Martinka, světlo světa spatřila 27. června 1966 v pravé poledne. Stal jsem se šťastným tatínkem, už jsme tři – velká rodina. Naše Martinka je hodné a milé dítě. Přichází deštivý podzim a pleny schnou jen pomalu. Máme jich více jak 60 kusů, dokupujeme dalších 20. V té době byly pleny jen velké a malé a byly látkové, ty se musely v té době ještě nedokonalých pračkách vyprat, usušit, přezehlit... Jsou Vánoce a kupujeme televizor. Z nádraží jej nesu na rameni až domů. Z našeho okna vidíme na věž televizního vysílače, takže anténa je jednoduchá smyčka za oknem. Televize černobílá, jeden program, ale je.

Je zase léto, jedeme na několik dnů na letovisko u Bratislavy, do Sence. Je zde krásně, poplatky za stan se neplatí, jsou to pozemky místního JRD Senec, které tu v sezóně provozují restauraci, levnou s výbornou kuchyní a obsluhou. Ekonom družstva vsadil na nižší ceny a tím i větší návštěvnost a výsledek se dostavil. Jídla byla připravována výhradně z produkce JRD. Na cestě z dovolené si jdeme prohlédnout ještě Bratislavu.

Náklady na provoz naší domácnosti jsou vyšší a já musím uvažovat o změně povolání. V té době má profese byla velmi finančně podhodnocena. Psal se rok 1967, atmosféra ve společnosti byla jiná. Informoval jsem se u pohraniční policie v Sudicích, jaký je tam příjem psovoda začátečníka. Bylo to více o 600 Kč, než jsem měl nyní po deseti-leté praxi. Podal jsem přihlášku do služeb SNB. Příjímácké zkoušky a lékařské prohlídky dopadly dobře, byl jsem přijat. Tohoto roku se mohli přijímat i adepti narození a bydlící na Hlučín-sku, do té doby jen výjimky. Testy byly poprvé písemné, které prováděli profesoři z brněnské univerzity. Otázek a příkladů nespočet, časový limit. Pak ústní pohovory, na postřeh a paměť. Byl jsem přijat a má žádost o zařazení na PO VB Sudice splněna. Od 1. 1. 1968 jsem se stal policistou. Bylo to velmi zajímavé, co se muselo v rámci služby vykonávat. Byl počátek února, balím si věci a odjíždím do Bratislavy, kde budu absolvovat Základní školu SNB. Píši své milované bytosti: „Moje Liduško, vzpomínám na Tebe a naši Martinku...“ Domů na návštěvu rodiny jednou za 14 dní na 2 dny. To, že se narodí naše druhé dítě, již víme dávno. Začíná jaro, je neobyčejně teplo, na stránkách okolo

Bratislavy je záplava barev kvetoucích meruněk, broskvoní a mirabelek. Čekám na telegram, který konečně přichází a je v něm napsáno: „Máte dceru“. Píši dopis mé milované ženušce, který potom dlouho uschovávala. Přečetla ho až na narozeninách, kdy Ivetka slavila krásných 40 let. Přijíždím domů do Bolatic, v postýlce leží krásné dítě, má dlouhé husté černé vlasy, to je naše Ivetka. Když jedeme na procházku, tak Martinka sedí vzadu na kočárku, Ivetka leží tak, jak se sluší, na svém místěčku. Obě holky nám dělají neskutečné potěšení. Odjíždím do Bratislavy rychlíkem Polonia. Ve vzpomínkách jsem stále doma. Učení je dost, na trestní a občanské právo jezdíme do centra Bratislavy na Právnickou fakultu, vždy 2x týdně po třech hodinách. Jinak se vše odehrává v budovách MV Slovenské republiky, kde v přilehlých 4poschodových domech jsou ve třetím podlaží učebny, v posledním ubytovací zařízení a jídelna pro všechny je v přízemí. Jako maturanti máme školu, ve které je jen odborné učivo, ostatní mají delší pobyt a také češtinu a jiné předměty. Většina vyučujících jsou Slováci. Všechno jednou končí, i tato škola. Zvládl jsem to, přijíždí autobus z KS SNB Ostrava, který nás odváží do Ostravy, pak volám do Opa-

vy a čekám na odvoz domů do Bolatic. Jsem konečně doma, radost v kruhu rodiny je nepopsatelná. Několik dnů jsem doma, pak do Opavy na dvouměsíční praxi na Obvodní oddělení. Máme spolu s mým „učitelem“, který má 54 let a za rok odchází do penze, noční službu 20. srpna 1968. Všude je klid, procházíme parky, nejrůznější zákoutí a on mi vypráví kde, co, kdy, jak a proč... Zkrátka nejrůznější situace, jež mne mohou potkat v policejní praxi. Jaké máme spojení se základnou? Žádné, můžeme jedině z některé ještě otevřené hospody zavolat sami do 23.00 hod., kdy se zavírají. Vracíme se na oddělení, je krátce před čtvrtou hodinou ranní. Jsme obsazeni armádami, zákaz venkovních služeb, zákaz odchodu z oddělení. Toto trvá několik dnů. Nemám jak podat zprávu o sobě svým milovaným. Asi za tři týdny mohu domů. Předčasně mi končí stáž v Opavě a stěhuji se do Sudic. Zde je to na vesnici jiné, kde bez ohledu na situaci ve státě se sklízí cukrová řepa, toho roku velmi těžce, hodně prší, všude jsou nánosy bláta. Již docela ovládám jak místní, tak i osobní znalost, stále se měnící právní i jiné předpisy a normy, ovlivněné nastalou situací, okupací. Pomalu končí rok 1969.

Hubert Návrat – Chuchelná

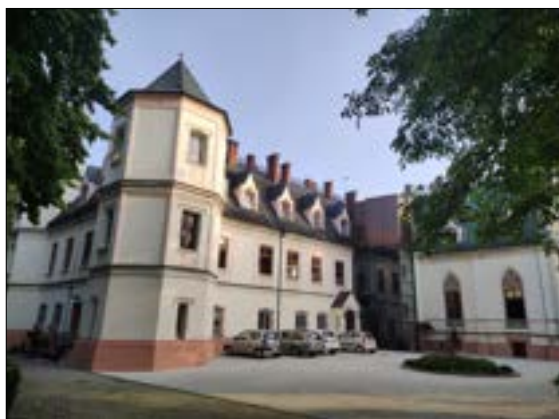

Rodina v roce 1967

RODOVÁ SÍDLA LICHNOVSKÝCH

Zámek Odry

Zámek Odry je zaniklé panské sídlo. Po roce 1380 zde nechal Petr ze Šternberka vybudovat hrad. Začátkem 17. století byl přestavěn na zámek v renesančním stylu. V roce 1716 přešel zámek do majetku Františka Leopolda Lichnovského z Voštic. Ten nechal zámek přestavět do barokního stylu. Získáním zámku Hradec v roce 1778 ztratilo toto sídlo Lichnovských význam a v roce 1792 ho Lichnovští prodali. Počátek konce zámku nastal, když 17. 1. 1964 vyhořel. Přesto, že zámecká stavba byla poškozena, nejednalo se o škody nenapravitelné a zpočátku se počítalo s její obnovou. Avšak nakonec dne 7. 7. 1966 došlo z rozhodnutí tehdejšího MěNV Odry, přes odpor památkářů a kulturní veřejnosti, k demolici zámku odstřelem. Na místě zámku byl následně postaven obchodní dům ODRA, který byl otevřen roku 1978.

Zámek Krzyżanowice

Zámek v Krzyżanowicích se nachází v centru města na ul. Żelezniční (ul. Kolejowa). V roce 1700 ho nechal postavit hrabě Jan Bernard Praszch a po jeho smrti v roce 1708 jej získal baron Charles Gabriel von Wengerski. Dne 22. 11. 1775 se zámek stal majetkem rodu Lichnovských. Oproti reprezentativnímu Hradci představoval zámek spíše menší venkovské sídlo, i když Lichnovští v něm během 1. poloviny 19. století také shromáždili některé umělecké sbírky.

Karel Alois, 2. kníže, finančně podporoval mladé hudební skladatele. Není náhoda, že zde v letech 1794–1796 pobýval Ludwig van Beethoven. Toto sídlo si oblíbil i Felix Lichnovský, 4. kníže. To, že nakonec žil v Krzyżanowicích v letech 1843–1848, mělo ale svou zvláštní příčinu. Kníže Felix byl zvolen ředitelem společnosti pro dokončení stavby železnice Vilémovy dráhy v úseku mezi Ratiboří a Annabergem (Chalupkami), která vedla Krzyżanowicemi. V létě 1843 za ním přijel Ferenc Liszt, který

s ním pobýval v Krzyżanowicích do roku 1848, kdy Felixovi pomáhal penězi z honorářů za svá četná vystoupení vyrovnávat dluh na majetku, zděděný po předcích.

K vyrovnání dluhů Lichnovským posloužilo vybavení krzyżanowického zámku, převzatého knížetem Karlem Mariem Lichnovským, 5. knížetem, v roce 1850, který následně uvažoval o rekonstrukcích všech tří rodových sídel. V letech 1856–1860 nechal zámek v Krzyżanowicích přestavět do současné novogotické podoby. Nechal postavit okázalou vjezdovou bránu do zámeckého parku, která se dochovala dodnes. V jejím prvním patře byl zřízen byt pro sluhu, jehož úkolem bylo otevírat a zavírat železná křídla brány. V roce 1860 byla v jihovýchodním nároží zámku postaveného na obdélníkovém půdoryse dokončena přístavba kulaté věže a rytířského sálu, který dnes slouží jako kaple. Ve zbývajících třech nárožích stojí osmiboké bašty. Stavba si do dnešních dnů zachovala základní tvar, který dostala při této poslední přestavbě. Kníže Karel Maria se následně rozhodl mít své sídlo střídavě v Krzyżanowicích a Chuchelně. Na zámku se narodil v roce 1860 jeho nejstarší syn Karel Max, 6. kníže.

V letech 1886–1890 dal kníže Karel Maria převzt mnoho věcí ze zámku v Krzyżanowicích do zámku v Hradci a Chuchelně, některé zase přemístil z Chuchelně do Krzyżanowic nebo Hradce. Řadu dalších jak z Krzyżanowic, tak z Chuchelně, dal odvézt do svého nově zakoupeného domu v Berlíně.

Světová hospodářská krize v 30. letech 20. století zasáhla i hospodaření knížecí rodiny Lichnovských, která během roku 1930 musela prodat Krzyżanowice Kongregaci sester františek Marie Ustavičné pomoci. Hned poté byl zámek vysvěcen na klášter s kaplí v bývalém rytířském sále. V klášteře byl zřízen dům s pečovatelskou službou pro seniory. Sestry se také staraly o nemocné v Krzyżanowicích a od roku 1942 o muže trpící tuberkulózou. Také zde založili a vedli první mateřskou školu. Do roku 1945 byl zámek s okolními zahradami oplocen zděnou zdí. Na začátku roku 1945 sestry a nemocní na útěku před blížící se frontou opustili klášter. Německá armáda na krátkou dobu v klášteře zorganizovala nemocnici pro raněné vojáky. Od 20. dubna 1945 zde byli umístěni Rusové, kteří kapli proměnili na kuchyni, dlouhé klášterní chodby na stáje pro koně a ve zbývajících místnostech zřídili vojenskou nemocnici. Po skončení 2. světové války byli v bývalém zámku věznění sedláci a rodiny s velkostatky a obchody. Většina parku, táhnoucí se od zámku až po železniční koleje byla rozdělena na stavební parcely.

Brzy se však jeptišky vrátily a zahájily renovační a úklidové práce. Zámek začal opět fungovat jako klášter. Na jaře 1947 byla opravena klášterní kaple a znovu vysvěcena. V letech 1947–1964 to byl pečovatelský dům pro seniory, od roku 1964 byl zde zřízen dům s pečovatelskou službou, sestry se zde starají o těžce postižené dívky. V roce 1988 byl zde dostavěn obytný dům pro sestry a v roce 2006 byla dokončena rozsáhlá rekonstrukce zakoupené budovy bývalé polikliniky, která byla přeměněna na dům pro mentálně postižené dívky. Obě budovy se nacházejí v těsné blízkosti kláštera, který poskytuje všem bezpečné životní podmínky žít důstojný a aktivní život s přihlédnutím k míře jejich fyzické a psychické zdatnosti a také pomoc při uspokojování všech zdravotních, vzdělávacích, náboženských, kulturních a sociálních potřeb.

Od roku 1995 se zde každoročně v květnu konají v klášterní kapli koncerty na památku skladatelů Ludwiga van Beethovena a Ference Liszta, při kterých zazníávají jejich nejslavnější díla.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

2 ♦ DUBEN ♦ 2023

POZVÁNKA

INZERCE

 Tartaletky - karamel s čokoládou - limon curd - vířek - paříž 45 Kč / ks	 Cheesecake - malinový - čokoládový 40 Kč / ks	Speciální dorty Dorty rada vytvořím dle Vašich požadavků a křestní, zářící odměny, bezplatně a bez lákavky. Více na webu a FB.
 Dortiky - plátcová malinový - čokoládovo malinový - paříž - malinový 45 Kč / ks	 Mousse - plátcová - malinový 50 Kč / ks	
 Kelimky - buřty pizza cotta - čokoládová vířek (paříž) - mango 25 Kč / ks	 Oblíbené - francouzský větrák šleha - karamel nebo malina - ochutnávka 40 Kč / ks	

TĚŠÍM SE NA VAŠI OBJEDNÁVKU!
Tel.: 732 368 690 | IČO: 17259401
www.zakuskydorty-veronika.cz
FB: Dorty a zákusky Veronika Křížová
Sladké bary, oslavy, svatby, křtiny, výročí.

veronika křížová